

HALKIN DENİZİ DENİZLESEN HALKLA

Sokaklarda onların resmi! Kampüsler ve üniversiteler de onların adıyla başlıyor eylemler, işgaller! Emekçi mahallelerinde duvarlarda onların resmi ve sözleri! Barikatlarda yükselen sloganlar Onların adıyla büyüyor! Hala çocuklara Onların adları veriliyor! Hala Maraş'ın, Malatya'nın köylüleri Onlardan bahsederken, içlerinde bir sızı büyüyor! Analarımız hala mezarları

başında çocuklarına sarılıyor, gençler kavga antları içiyor! ODTÜ hala onların ayak sesleriyle yankılanıyor!

Darağacındaki üç fidanımız hala emekçilerimiz için, gençler için umut olmaya devam ediyor. Onlar yaşamlarına koca bir devrimi ve halkların özlemlerini sığdırdılar.

İdamlarının 43. yılında Denizlerin yolundan zafere kadar devrim şiarıyla yürüyoruz...

6 MAYIS 2016 ÇARŞAMBA
Mücadele Birliği Platformu
İstanbul
Kadıköy Boğa
19.30

Devrimci Öğrenci Birliği
(DÖB)

İzmir
Konak YKM Önü
18.30

Ankara
Karşıyaka Mezarlığı 2 Nolu
Kapı
10.00

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

8 - 22 Nisan 2015/ S 281 / 1 TL

1 MAYIS'TA TAKSİM'E

1 Mayıs'a sayılı günler kaldı. Hükümetin yeni yasa paketi, aleni tehditleri, yasakları hiçbir işe yaramadı! Gözdağı verme çabaları sonuçsuz kaldı. Emek güçleri, sosyalist hareket tüm bunlara rağmen 1 Mayıs için yüzünü Taksim'e döndü.

7 Nisan'da DİSK genel merkezinde yapılan toplantıda emek örgütleri ve sosyalist güçler "Taksim bizim için tartışılmazdır" vurgusu yaparak 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını bildirdiler. Böylece 1 Mayıs toplantıları doğrudan 1 Mayıs'a katılımın ve coşkunun artırılması için ne türden ortak çalışmalar yapılabileceği tartışmalarıyla başlamış oldu. İşçi hav-

zalarında, fabrika ve atölyelerde neler yapılabileceği üzerinde duruldu. Bu kararlılık olduğu sürece devletin yasak ve engelleme çalışmalarına rağmen emek güçlerinin Taksim kuşatması zaferle sonuçlanacaktır. 1 Mayıs tüm polis barikatlarının parçalanıp aşılacağı bir kışıma sahne olacaktır!

Gezi'nin isimsiz kahramanları, gençler, kadınlar, bütün emek güçleri! Yeni zaferler kazanmak için, 1 Mayıs'ta Taksim'e! Yasaklardan örülü barikatları parçalamak için, özgürlüğümüz için 1 Mayıs'ta Taksim'e!

ÖĞRENCİ GENÇLİK ODTÜ'DE BULUŞTU

Devrimci Öğrenci Birliği'nin uzun zamandır çalışmasını yaptığı "Denizleşen Gençlik ODTÜ'de Buluşuyor" etkinliği tüm yasaklara rağmen gerçekleştirildi.

Rektörlüğün son gün engellemelerine rağmen, DÖB'lü öğrenciler başta İstanbul, İzmir, Antakya, Antep, Mersin, Adana olmak üzere pek çok ilden gelen öğrencilerin katılımıyla birlikte 28 Mart'ta etkinliklerini yaptılar.

Etkinlik bu topraklarda devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşmiş bütün devrim savaşçıları adına yapılan saygı duruşuyla başladı, sonra da açılış konuşması yapılarak panel başlatıldı. 7

>>Editör... AFGANİSTAN'DAN YEMEN'E

Suudi'lerin öncülüğünde Birleşik Arap Emirlikleri, Mısır, Ürdün ve diğer gerici Arap devletlerinin Yemen'e karşı başlattıkları savaş Ortadoğu'da sürmekte olan kanlı sürecin yeni bir aşamasına işaret ediyor.

Bu savaşın arkasında ABD ve diğer emperyalist devletlerin olduğundan kuşku yok. Suudi Arabistan, Katar, Kuveyt gibi gerici Körfez devletlerinin finanse ettiği bu savaşın piyade askerleri de Mısır, Ürdün orduları. Pakistan, paralı asker olmaya en az Mısır ve Ürdün kadar hevesli olduğunu açıkladı.

Yaşamın Yeniden
Örgütlenmesi

C.Dağlı

2

Yeni Çukur:
"AKP'yi Geriletmek"

Umut Çakır

3

Krizden Çıkışın Yolu
Uzlaşma Değil Devrimdir

Özgür Güven

4

Dinci Gericilik:
Komünizmle Mücadelenin Aracı

Taylan Işık

5

Yaşamın Yeniden Örgütlenmesi

BAŞYAZI

C. Dağlı

Aralarında uzlaşmaz çelişkiler olan karşıt sınıflara dayanan kapitalist toplumda ya proletaryadan yanasın ya burjuvaziden; proletaryayla birlikte burjuvazinin sınıf egemenliğini devirmek için savaşım vermezsen burjuvazinin egemenliği altında kalırsın zorunlu olarak.

Dünyayı değiştirme hedefinden, yani proletaryanın tarihsel devrimci görevlerinden uzaklaşan biri, burjuvazinin etkisine girer ve kaçınılmaz olarak yozlaşır.

Küçük burjuva çevreler, sosyalizmin dünya çapındaki büyük gücünün etkisiyle, dünyanın devrimci değişiminden söz ettiler, fakat bugün bu anlayışın çok uzağında duruyorlar. Devrimci kavramları halen kullanıyorlarsa da içerik devrimci değildir; içerik reformizmle doludur. Devrimci kavramlar onların ağızda devrimci niteliğini yitirir.

“Yeni yaşam” kavramının başına gelen de budur. Yeni yaşam yeni bir toplumun kurulmasından bağımsız olarak alındığı için, içi boş kof bir kavram haline getirildi. Gerçek anlamda yeni bir yaşam yeni bir toplumla bağlantılı, eski ilişkilerden farklı, yeni bir ilişki türü çerçevesinde olanaklıdır.

Dolayısıyla işçi ve emekçiler için burjuva toplumda yeni bir yaşam önermek eğer bir bilisizlik, bir saflık değilse, bir aldatmacadır.

Kapitalist toplum, sermayenin emek üzerinde gerçek boyunduruğuna dayanır. Tüm toplum, emek güneşi etrafında döner. İşçilerle kapitalist arasındaki ilişki, ezilen ve sömürülenle, ezen ve sömüren arasındaki ilişkidir. Egemenlik ilişkisi başkasının iradesinin kendi mülkiyeti haline getirilmesidir. Kapitalist, işçinin emeğinin karşılığını ödemek için el koyar. Kendi mülkiyeti durumuna getirir. Emeğin sermayeye bağımlı olduğu bir toplumda, emekçiler için yeni bir yaşamın kurulacağını söylemek onları aldatmak değil de nedir?

Varolan toplumsal ilişkiler çerçevesinde durum bugünkünden başka türlü olamaz. Dolayısıyla durumun başka biçimde gelişmesini isteyenler, mevcut toplumsal ilişkileri değiştirmek için savaşım vermelidir. Başka biçimde davranmak, boşa zaman harcamak olur.

İnsanlar nesnelere yöneteceğine, nesnelere insanlara egemen olduğu bir toplumda, emekçiler için bugünkünden farklı bir yaşamdan nasıl söz edilebilir ki? Çalışanların geçim araçlarına boyun eğdirildiği, insanların ekonominin baskısı altında olduğu bir yerde, çalışan nüfus için, işsiz nüfus için gelecek bugünkünden ne kadar farklı olabilir ki?

Yeni, özgür ve insanca bir yaşam, insanların geçim araçlarına boyun eğdirilmediği, ekonominin baskısından kurtuldukları zaman başlar.

Buradan yola çıkarak, şu kesin sonuca varabiliriz. Yeni bir yaşam, daha doğrusu, yaşamın yeniden örgütlenmesi, toplumun yeni bir temelde, yeniden örgütlenmesini gerektirir zorunlu olarak. Yeni toplum, diyalektik olarak söyleyecek olursak, eski toplumun yadsınması olabilir ancak. Tarihsel materyalist açıdan söyleysek, yeni bir üretim tarzı, yeni bir ekonomik temelde kurulabilir. Dolayısıyla üretim araçlarının ortak mülkiyeti temeli üzerinde kurulan yeni toplumsal ilişkiler, eski ilişkilerden nitelikçe farklıdır.

Toplumun yeniden örgütlenmesi, emeğin yeniden örgütlenmesi temelinde olabilir ancak. Bu ise toplumun bir grup insanın emeğine dayanmaktan çıktığı için, çalışabilir durumda olan her insana dağıtıldığı, böylece proleter olmak belli insanların sürekli özneliği olmaktan çıktığı, dolayısıyla herkesin emekçi olduğu koşullarda olanaklıdır.

Burada varolan ilişkiler, nesnelere toplumsal ilişkisi olarak görülmez, meta fetişizmi, yani insanların arasında kurulan ilişkiler metaların ilişkileri üzerinden kurulan dolaylanmış ilişkiler değil, insanla insan arasındaki doğrudan ilişkidir. Nesnelere insanı yönetmediği tersine, insanın nesnelere yönettiği bir yerdir burası. Böyle bir toplumda kurulan ilişki, özgür insanların kendi aralarında kurduğu bir ilişkidir.

Yeni toplumsal ilişkilerin ancak yeni bir ekonomik temel üzerinde filizlenebileceğinin, ütopyik sosyalistler de farkındaydı. Fransız ütopyik sosyalisti Fourier ve İngiliz ütopyik sosyalist Owen kendi anlayışlarını somutlamak için örnek ortak işletmeler kurdular. Owen'ın işletmeleri bir süre başarılı olduktan sonra kaçınılmaz olarak çöktü. Çünkü sorun, kapitalizm içinde örnek sosyalist işletmelerin kurulmasıyla çözülemezdi. Sorun ancak var olan toplumsal sistemden daha ileri, daha yüksek bir toplumsal sisteme geçilerek çözülebilir.

Üretici güçlerin evrensel gelişmesi ve ulaştığı ileri düzeyi, toplumun devrimci yeniden örgütlenişinin maddi koşullarını oluşturmuştur. üretim araçlarının toplumsal mülkiyetine dayanan bir toplumda, kurulan ilişkiler doğayla da karşıt değil, uyumlu olur.

Emeğin sosyalist yeniden örgütlenmesi ya da toplumun devrimi yeniden kuruluşu, toplumun devrimci dönüşüm sürecinde doğar. Proletaryanın sınıf savaşımına dayanmayan bu savaşımı sonuna dek götürmek için çaba göstermeyenler boşuna toplumun devrimci dönüşümünden söz etmesin. Toplumun devrimci dönüşümü bir sınıf savaşı dışında başka bir yolla gerçekleşmez. Çok açıktır ki, toplumun yeniden örgütlenmesi kitlelerin devrimci rolüne bağlıdır.

Berkin İçin Rehine Eylemi Ve İnfaz: “#bizdesiziseviyoruz”

Berkin Elvan için bir eylem daha vardı bugün Çağlayan Adliyesi'nde... Tüm dünyanın nefeslerini tutarak beklediği eylem 2 devrimcinin katledilmesiyle sona erdi.

31 Mart günü saat 12.36'da, İstanbul'daki Çağlayan Adliyesinin 6. katında bulunan, Berkin Elvan soruşturmasına bakan savcı Mehmet Selim Kiraz odasında DHKC militanları tarafından rehin alındı. Militanlar bir ses kaydı ile taleplerini duyurdular dışarıya. Önce 6. kat, sonra tüm Adliye boşaltılırken, özel timler adliye çevresinde yerlerini aldı.

Diğer taraftan arabulucu olması istenen kişiler Adliye önüne geldi, sosyal medyadan da bir katliam olasılığına karşı herkes adliye önüne çağrıldı. Adliye bahçesinde “Berkin

Elvan Ölümsüzdür” sloganları atanlara polis saldırısı yapıldı; rehine olayı ile ilgili basın yayın organlarına yayım yasağı getirildi; iki muhabir gözaltına alındı.

Telefonlar aracılığıyla eylemcilerle diyalog kurulurken, görüşmeler yapıldı. Verilen süre dolmasına rağmen herhangi bir anlaşma yapılmayınca eylemciler eylemi sonuna kadar sürdüreceklerini duyurdu ve sosyal medya üzerinden Berkin Elvan dosyasından sayfalar paylaştı.

Akşam saat 20.25'i geçerken başlayan polis operasyonunda odaya önce el bombası ardından silahlarla ateş açıldı. Eylemi gerçekleştirilen iki militan olay yerinde katedilirken, savcı Mehmet Selim Kiraz da öldü.

Bu esnada dışarıda bekleyen kitleye de polis gaz bombalarıyla

saldırdı, ÇHD üyesi 4 avukatı gözaltına aldı.

Haberin duyulması ile Okmeydanı, Gazi ve Sarıgazi başta olmak üzere mahallelerde yürüyüşler ve polisle çatışmalar başladı.

Emniyet Müdürü, Cumhurbaşkanı ve Başbakan operasyonda sağ kalanın olmadığı bu katliam için “rehine operasyonu başarıyla tamamlandı” açıklamaları yaptı!

DHKC eylemi gerçekleştiren iki devrimcinin 1991 Zonguldak doğumlu Şafak Yayla ve 1987 Ardahan doğumlu Bahtiyar Doğruyol olduğunu açıklarken, eylemcilerin sosyal medyadan yayınladığı son mesaj, “halkımız sizi seviyoruz” oldu. Mesaj sosyal medyada hemen karşılığını buldu: #bizdesiziseviyoruz hashtagi trendtopic oldu.

Eylemcilerin

Cenazeleri de Kaçırıldı

Çağlayan Adliyesi'nde rehine eylemi yapan DHKC militanı Şafak Yayla ve Bahtiyar Doğruyol'un adli tıp otopsi tamamladı, cenazeleri polis tarafından kaçırıldı.

1 Nisan günü Yenibosna'da bulunan Adli Tıp Kurumu önünde Yayla ve Doğruyol'un cenazelerini bekleyen aileleri ve arkadaşları da art arda polis saldırısına uğradı, 38 kişi gözaltına alınırken, cenazelerin götürüleceği Gazi Mahallesi'nde de yollar kapatılmış, barikatlar kurulmuş, Gazi halkı cenazelerini bekliyordu.

Yayla ve Doğruyol'un cenazelerini adli tıp kurumundan kaçırarak devlet Yayla'nın cenazesini Giresun'a, Doğruyol'un cenazesini ise Ankara'ya gönderdi.

2 Nisan günü cenaze için memleketi Giresun Çanakçı'ya getirilen Şafak Yayla'nın cenazesi, yoğun güvenlik önlemleri altında getirildiği evinde faşistler tarafından saldırıya uğradı. Önce cenazesini taşıyan faşistler daha sonra Yayla ailesinin evine gelerek taşlamaya başladı, jandarma engel olmadı. Yayla ailesinin evi, ertesi gece de silahlarla tarandı.

Bahtiyar Doğruyol'un cenazesi de sabah saatlerinde Ankara Karşıyaka Mezarlığına getirildi. Doğruyol'un cenazesi, ailesi ve yoldaşları tarafından yapılan anmanın ardından defnedildi. Cenazede Yayla ve Doğruyol'un resimlerinin yanında “Biz de Sizi Seviyoruz” dövizleri taşındı.

Yayla ve Doğruyol'un cenazelerinin Adli Tıp'tan kaçırıldığı sıralarda İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne silahlı eylem düzenleyerek ölümsüzleşen Elif Sultan Kalsen'in cenazesi de 3 Nisan günü Dersim'e gönderildi.

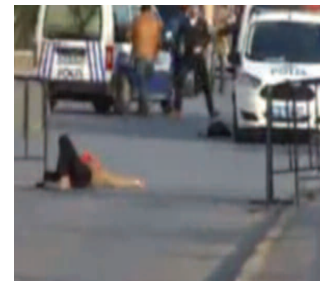
Dersim Cemevinde gerçekleşen cenaze törenine ailesi, yoldaşları ve çok sayıda devrimci katıldı. Elif Sultan Kalsen'in cenazesi konvoy eşliğinde Aktuluk Mahallesi Kopuzlar Köyü Pulu Çayır mezarında Fidan Kalsen'in yanına defnedildi.

İstanbul

Emniyet Müdürlüğü'ne Silahlı Saldırı

Vatan Caddesi'nde bulunan İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne, 1 Nisan akşamı saat 18.00'de uzun namlulu silahlarla saldırı düzenlendi.

Emniyet müdürlüğü ana giriş kapısı önünde çatışma çıktı. Edinilen bölgeye göre DHKC üyesi Elif Sultan Kal-

sen, ana giriş kapısını tarandıktan sonra el bombası attı. Polisler arasında büyük bir panik ve kargaşa oldu. Bu gö-

zük eylemin ardından Kalsen çatışma alanından uzaklaşırken açılan ateşle ölümsüzleşti.

Eylem sonrası Vatan Caddesi uzun saatler iki yönlü olarak trafiğe kapatıldı. Eylem sırasında, gözaltına alınan arkadaşları için Emniyet Müdürlüğü önüne gelen bir İÜ öğrencisi de polisin kurşunuyla ayağından yaralandı.

İzmir'de Baskılar Protesto Edildi

31 Mart günü Çağlayan Adliyesinde 2 devrimcinin katledilmesi üzerine, ülke genelinde Halk Cephesi'ne yönelik operasyonlar başladı.

Bu operasyonlar kapsamında İzmir'de de 5 Halk Cephesi gözaltına alındı. 2 Nisan günü gözaltıları protesto etmek için Halk Cephesi ve BDSP Kemeraltı girişinde bir basın açıklaması yapmak istedi, ancak polis, bu eyleme saldırarak aralarında Mücadele Birliği okurlarının da bulunduğu 18 kişiyi gözaltına

aldılar.

Gözaltına alınanlar aynı gece bırakıldılar.

3 Nisan günü ise artan baskıları protesto etmek amacıyla Konak Sümerbank'ta bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklaması esnasında sık sık "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Gözaltılar Serbest Bırakılsın", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşamın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı.

Okunan basın metninde "Bizler haklarımız için sokak-

larda olmaya devam edecek ve İç Güvenlik Yasası başta olmak üzere tüm faşist yasaları sokakta parçalayacağız. İki devrimci katledilmeden önce sunları söylemişlerdir 'Halkımız sizi çok seviyoruz.' Bizler de sizi çok seviyoruz!" denildi.

Eylemi Halk Cephesi, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Federasyonu, Kaldıraç düzenlenirken, bizler de Mücadele Birliği okurları olarak eyleme destek verdik. Eylem sloganlarla sona erdi

Mücadele Birliği İzmir

İzmir'de Basın Açıklamasına Teşebbüs Gözaltıları

İstanbul'da yapılan operasyonları protesto etmek için, 2 Nisan akşamı saat 19.00'da Halk Cephesi ve BDSP bir basın açıklaması organize etti.

Basın açıklamasına katılmak üzere alana gelen iki Mücadele Birliği Okuru, polis tarafından darp edilerek gözaltına alındı. Okurlarımız, polisin bu saldırısına sloganlarla karşılık verdiler ve darp edilerek çevik kuvvet otobüsüne bindirildiler.

Basın açıklamasına katılmak üzere gelenler de Kemeraltı'nda darp edilerek gözaltına alındı.

Gözaltına alınan 3'ü çocuk 18 kişi, emniyet müdürlüğünde ifadeleri alındıktan

sonra serbest bırakıldılar.

Böylelikle, başbakan Davutoğlu'nun 1 Nisan günü “sokağa izinsiz çıkana tahammül etmeyeceğiz” sözlerinin 1 Nisan şakası olmadığı somutlandı!

Abdocan'ın Duruşmasında Karar Çıkmadı

Gezi Ayaklanması sırasında Antakya'da hayatını kaybeden Abdullah Cömert'in karar duruşması vardı 1 Nisan günü, Balıkesir'de. Balıkesir 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada karar verilmedi, dava, 12 Haziran'a ertelendi.

Duruşma öncesi pek çok ilden gelen izleyiciler, Adliye önünde slo-

ganlarla beklemeye başladılar. Duruşma salonunun bulunduğu kata ise avukatlar ve Abdocan'ın ailesi dışında kimse alınmayacağı bildirildi.

Mahkeme başlarken, avukatların delil görüntüsü izleyebileceği laptopların kullanılması da yasaklanınca bazı avukatlar protesto etmek için duruşma salonunu terk ettiler.

Sanık polis Ahmet Kuş'un sorgusuna SEGBİS ile başlandı. 3 Haziran günü saldırının yaşandığı Gündüz Caddesi'nin görüntüleri seyretilti. Katil polis, “Ara sokaklara dağılan gruplara emirle atış yaptık. 3 Haziran gününü tam olarak hatırlamam imkansız. İnsanın kafasına 1-2 metreden gaz fişegi çarptığında ne olacağını öldürüp öldürmeyeceğini

ben bilemem” dedi. Polisler kalabalığın arkasına gaz bombası attıkları söylese de caddede kalabalık yok, ancak toma ve akrepler sokaklarda gaz kapsülleri yağdırıyor. Gaz kapsüllerinin 45 derece ile değil de direk insanlara üzerine atılması da “kasten adam öldürme”yi işaret ediyor.

İzlenen üçüncü video ise Abdullah Cömert'in vurulduğu anın kayıtları. Anne Hatice Cömert bu görüntüleri izlerken fenalaşınca sağlık görevlileri yüksek tansiyon nedeniyle hastaneye kaldırmak zorunda kaldılar.

Polis Ahmet Kuş'un çapraz sorgusunun tamamlanmasından sonra duruşmaya 13.15'e kadar ara verildi.

Duruşma başlayınca Abdocan'ın ağabeyi Zafer Cömert, sanık polisin hedef gözeterek atış yaptığını ve gaz kapsülünün ölümcül amaçla kullanıldığını belirterek polisin cinayeti kasten işlediğini söyledi, “Dönemin Hatay Valisi”nden, İçişleri Bakanı'ndan, Başbakanı'ndan şikayetçiyim. Emri verenler yargılsın.” dedi. Aile polisleri en ağır cezayı isterken, mahkeme heyeti “tweet atılması” nedeniyle cep telefonlarını kapattı.

Dışarıya bilgi akışına izin verilmeyen dava sonrasında sanıkların tutuksuz yargılanmasına karar verildi. Dava, 12 Haziran 2015'e ertelendi.

AFGANİSTAN'DAN YEMEN'E

Editör

Baş tarafı Sayfa 1'de

Böylece, Afrika kıtasını saymazsak, devletler arası topyekün savaş Afganistan'dan Yemen'e kadar yayılmış oldu. Bu savaşın özelliği, Gerici Arap devletlerinden Pakistan'a kadar pek çok devleti topyekün savaşa içine çekmiş olmasıdır. Saydığımız devletler resmen savaşın içindedir. Bir de resmi olarak olmasa da fiilen savaşın içinde yer alan devletler var. İran ve Türkiye bunlardan ikisidir.

Böylece Ortadoğu'nun tablosu tamamlanmış oluyor: Zaten savaş halindeki Irak ve Suriye'yi hesaba kattığımızda tüm Ortadoğu devletlerinin savaş halinde olduğunu görmüş oluruz.

Türkiye Bu Savaşın Neresinde?

Bu sorunun yanıtını resmi açıklamalarda arayacak olursak Türkiye'nin savaşın dışında olduğunu söylememiz gerekirdi. Ama biliyoruz ki, resmi açıklamalar her zaman gerçeklerin üzerindeki "incir yaprağı"dır. Kendi boyutları ölçüsünde gerçekleri gizlemek için yapılır; ama gerçekler yine de dünyanın gözü önünde durur.

Onun için "resmi açıklamalar"a değil, gerçeğe bakılmalıdır. Gerçekler, resmi açıklamaların

tam tersidir. Türkiye, Ortadoğu savaşının tam ortasındadır. Suriye'deki, Irak'taki, Libya'daki, Afganistan'daki savaşın tam orta yerinde yer alıyor. Son olarak, RTE, yaptığı açıklamayla Yemen'deki savaşın da tam ortasında yer aldığını; bu savaşta pozisyonu itibarıyla, İran'la savaşı göze alabileceğini ortaya koydu.

Gerçekte, RTE'nin yaptığı geç kalmış bir itiraftan ibarettir. Türkiye, Yemen sürecinin başından beri savaşın fiili bir tarafıydı. Yemen'in dinci faşistlerine silah ve militan taşıma, onları eğitim, para, vb yönlerden destekleme faaliyetini yıllardır yürütüyordu.

Tipki, Suriye, Irak, Libya, Somali ve daha başka ülkelerde yaptığı gibi.

Mezhep Savaşı mı?

Burjuva basın, buna dünya basını dahil, Yemen savaşına Şii-Sünni savaşı görüntüsü vererek onu bir mezhep savaşı biçiminde göstermeye çalışıyor. Aynı şekilde, Suriye'deki, Irak'taki, Libya'daki savaşları da mezhep savaşları biçiminde gösteriyorlar. Savaşın her iki tarafında yer alan güçlerin ideolojik yapıları da bu aldatmacaya inandırıcılık katmaya müsait.

Fakat gerçek, görünenen çok farklıdır. Gerçekte, mezhep savaşları biçiminde görünen savaş-

ların, çatışmaların hepsinin arkasında maddi sınıflar çıkarları ve daha gelişmiş hali olarak kapitalizmle sosyalizm, emekle sermaye arasındaki uzlaşmaz karşıtlık ve bu karşıtlığın doğurduğu çatışma var.

NATO ve ABD emperyalizmi, yirmibirinci yüzyılı "Ayaklanmalar Yüzyılı" ilan etmişti. Emperyalistler, çağımızın temel çizgisinin kapitalizmden komünizme geçiş ve bu geçişi sağlayacak toplumsal devrimler süreci olduğunu farkındalar.

Bu açıklamanın hemen ardından Önce Afganistan'ın işgalinin, bunun arkasından Irak işgalinin, Suriye iç savaşının gelmesi; bu savaşların gerici Arap devletlerinin de müdahalesiyle giderek "mezhep savaşları" biçimine bürünmesi bir rastlantı değil.

ABD emperyalizmi, 50'li yılların başından beri, dinci gerici (yeşil kuşak), komünizme karşı önleyici bir güç olarak örgütledi ve kullandı. Suudi Arabistan ve Türkiye, ABD'nin bu politika ve planının bölgedeki temel ayakları oldular. ABD'nin dünya devrimine, komünizme karşı savaşta dinci gericiye dayanması, bu savaşa "mezhep savaşı" görüntüsü vermeyi kolaylaştırdı.

Bu nedenle soruna yüzeysel bakanlar, süren bütün savaşlarda ABD'nin ve genel olarak emperyalizmin komünizme karşı savaşını değil ama

mezheplerin çatışmasını gördü. Emperyalistler ve işbirlikçileri bu görüntüyü vermek için özel bir çaba harcadılar; harcıyorlar.

Gerçek ise tam tersidir. Emperyalistler ve işbirlikçileri halkları "din savaşları" içinde boğarak "ayaklanmalar yüzyılı"nda emekçi sınıfların komünizme yürüyüşünü engellemeye çalışıyorlar.

Yemen Son Mu?

Son olmayacağını bilmek için kahin olmaya gerek yok. Emperyalist güçler ve işbirlikçileri Afganistan'da başlattıkları savaşı adım adım Yemen'e kadar yaydılar. Her savaş, kendinden önceki bitmeden ve onun devamı olarak patlak verdi. Irak Savaşı Afganistan işgalinin; Suriye savaşı Irak savaşının devamı; Yemen savaşı bütün bunları devamı ve meyvesi olarak ortaya çıktı.

Emperyalist güçler ve işbirlikçileri, dinci faşistleri kullanarak halkların yeni bir dünya istemini ve bu uğurdaki savaşını Şii-Sünni çatışması içinde boğmaya çalışıyorlar. Güney Yemen'de sosyalist silahlı güçleri yok sayan bir propaganda yürütmeleri bunun göstergesi ve kanıtı.

Bu nedenle, emperyalistler ve işbirlikçileri, ezilen halklar ve emekçi sınıflar karşısında sırtları yere yapışana kadar bu politikalarına devam edecekler.

Adaletin Sarayları...

3 Nisan Çağlayan ve İzmir Adliyelerinde avukatların protestolarına yapılan saldırılara ve protestolara tanık olduk. "Adalet" in saraylarında avukatlara yapılan saldırı herkesin tepkisini çekti. İzmir'de Adliyede saldırıya uğrayan avukatlardan Erdoğan Akdoğan, yaşananları şöyle anlatıyor:

"İzmir ÇHD Şube başkanı Şule Arslan Hızal'a çipli kimlik kartı olmadığı için, 'vatandaş girişine gidin' denilmiş. Avukat arkadaşımız da avukat girişinden gireceğini söylemiş. Ama adliye polisleri önüne geçmişler.

Bizler de duyup yanına gittik. 'Savcılığın emri var' diye gene izin vermediler. Bu keyfi uygulamaya karşı tutanak tuttuk.

Sonra bir meslektaşımız, stajyerinin kimliğiyle geçiş yaptı. 'Niye kimliğime bakmıyorsunuz' dedi meslektaşımız Av.Bahattin Özdemir. Sonra geçmek istediğimizi tekrar ilettik, izin vermediler. Biz geçmeye çalıştık, engel oldular, önümüze geçtiler, itekle-

diler.

Bunun üzerine ben turnikeden atladım ve saldırdılar. Turnikelerin arasına sıkıştırdılar ve yere düşürdüler. Kalktım tekrar, turnikenin altından geçtim. O zaman yaka paça tutup yere yaktılar. Boynuma köktüler, ters kelepçe

yapmaya çalıştılar, yüzümü yere yapıştırdılar.

O arada 'Savunma Hakkı Engellenemez' sloganı attım, üzerimdeki gömleği yırttılar. Av.Bahattin Özdemir ve beni adliye karakoluna götürdüler zorla.

'Burada gözaltında değilsiniz, misafirimizsiniz' dediler! 'size çay söyleyelim' dediler. Ancak bizim alınamaz sağlayan terörle mücadele polisleriydi. Karakolda da avukat hakları merkezinden gelen arkadaşları yanımıza almadılar. 'Misafirsek biz çıkalım' dedik, önümüze geçtiler. Kimlik tespiti yapıp bıraktılar.

O arada adliye kapısında tartışmalar sürüyordu. Ben karakoldan çıkıp avukat arkadaşların yanına gittiğimde ÇHD'li çok sayıda avukat gelmişti. Bu kez de Şule hanıma saldırdılar. Bana tekrar saldırıp darp ettiler, diğer arkadaşları da iteklediler. Şule hanımı yerde sürüklediler. Avukat arkadaşlar sonra beni ve Şule hanımı oradan uzaklaştırdılar."

AVUKATLIK DEĞİL SINIF AVUKATLIĞI ASIL MESELE

Toplumun her kesimine saldıran faşizm avukatlara da saldırılarını arttırdı. Çağlayan Adliyesinin açılışından bu yana avukatların aranması konusunda ısrarcı olan sistem, her defasında avukatların kararlılığı karşısında başarıya ulaşamadı. Çağlayan Adliyesi'nde gerçekleşen eylemin ardından hemen bir günah keçisi bulma telaşına girdi. "Cübbeli de bal gibi aranır diyecemiz ve bunun tedbirlerini alacağız" diye avukatları hedef aldığını açıkça ortaya koydu.

Eylemcilerle anlaşmak yerine eylemcilere saldırmayı tercih eden devlet Savcısının hayatını hedeflediğini açıkça ortaya koydu. Kendi katliamını örtmeye çalışan devlet hedef şaşırtarak, yıllarca toplumun ezilen, sömürülen kesiminin yanında olan avukatları hedef tahtasına haline getirdi. Bu şekilde iç güvenlik yasası başta olmak üzere önümüzdeki süreçte faşist uygulamalar karşısında işini zorlaştıracak, sorun çıkaracak bir kesime de gözdağı vermiş olacaktı.

Bu düşünce pratikte avukatların Çağlayan Adliyesi'ne girmek istediğinde ya son teknoloji ile donatılmış x-ray cihazları, duyarlı kapılar ve ellerinde detektörler ile bekleyen özel güvenlikler tarafından aramaya tabi tutulması şeklinde kendini gösterdi. Bu uygulamanın gayrimişru olduğunu söyleyen ve aramaya karşı çıkan avukatları ise turnikeler, özel güvenlik, sivil polis ve en nihayetinde kalkanları ile çevik kuvvetten oluşan devlet barikatları karşıladı. Ne yazık ki fiziki imkansızlık dolayısıyla akrep ve tomalar bu barikatta yerini alamamışlardır.

Peki avukatların aranması, baskılanması neden? Şunu bilmeliyiz ki karşımızdaki sistem sınıf kinine sahip bir sistem. Yıllardır toplumun isyanının, savaşının yanında olan avukatların, faşizmin baskısını çeşitli görünüşlerde ve niteliklerde yaşamaması düşünülemez. Geçtiğimiz Gezi Ayaklanması döneminde Çağlayan Adliyesi içerisinde eylem yapan, iç güvenlik paketinin yürürlüğe girmemesi için Adliye nöbeti tutan, toplumu haberdar etmek adına bildiri dağıttıkları ve yürüyüşler gerçekleştiren avukatlar sistemin hedef noktalarından oldu. Her toplumsal olayda gerektiğinde toplumun yanında yer alan, gerektiğinde onların savunmasını olan avukatların bu durumunu sistemin basit bir durum gibi ele alması mümkün değildi elbette. Gerek duruşma kapılarında şiddetle, gerek tutuklamasıyla, gözaltılarıyla zaman zaman dayatmacı aramalarıyla avukatları baskı altına almaktan vazgeçemedi. Yani toplumu-

muzda yaşanan her olay gibi avukatların aranması durumu da özünde sınıfsaldır. Kişilerin yalnızca avukat olması değil, toplumun bir kesiminin avukatı olması onlara yapılan baskıların temel sebebidir.

Faşizm kendisini tehlikede hissettiği zaman kendi koyduğu yasaları gözünü kırpmadan bir kenara fırlatıp atar. Avukatlık Kanunu'nun 58. Maddesine göre "Avukat yazıhaneleri ve konutları ancak mahkeme kararı ile ve kararda belirtilen olayla ilgili olarak Cumhuriyet savcısı denetiminde ve baro temsilcisinin katılımı ile aranabilir. Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren bir suçtan dolayı suçüstü hali dışında avukatın üzeri aranamaz." şeklinde düzenlenen kanunun varlığını hiçe sayıp avukatları aramayı kendine görev edinmesi gibi. Sermayenin çıkarına olmayan her kanun maddesi sadece bir kağıt parçasına dönüşür. Ama yine de yüzyıllardır meşruluğunu kanunlara dayanarak sağlayan sistem kendi çıkarlarına uygun kanun maddesi oluşturmaya devam edecektir. Özellikle faşizm dönemlerinde "özgürlük", "eşitlik" getiren yasaların yerini baskıcı yasaların alması da bundandır. İç güvenlik paketi bu duruma en iyi örnektir.

Avukat aramalarına karşı kararlı duruşlarını devam ettiren avukatlar başlıca buldukları Baro Odası ve Barolar Birliği tarafından da yalnız bırakıldı. Avukatların aranmasını onaylayan Savcının talimatından da kötü bir uzlaşmayı kazanılan hak şeklinde ortaya koydu. Bizzat avukatların hakkını korumakla görevli Baro arama yerine "tarama" şeklinde yeni bir kavramı da ortaya attı. Sistemin, avukatların aranmasına meşruluk kazandırmak adına bu durumu kanunlaştırma yoluna gideceği de çok açık. Avukatla müvekkil görüşmelerinin kısıtlanması, dosyalara verilen gizlilik kararlarıyla avukatların dosyalara erişmesinin engellenmesi tüm bunlar ve şimdi yaşananlar avukatların hareket alanının kısıtlanmasının ve toplumun adliyelerde, karakollarda yalnızlaştırılması içindir.

Baskıların toplumun avukatları üzerinde de yoğunlaştırılan sistem, avukatlığı mahkeme salonlarına, plazalara sığdıramayacak, sokakta, grev çadırında, gözaltı aracında, karakolda kısacası sınıf avukatlığı yapan devrimci avukatların sistem karşısında kararlı duruşunu arttıracaktır. Devrimci avukatlar her şartta ve koşulda devrimcilerin, işçilerin, emekçilerin, kadınların ve tüm ezilenlerin yanında olmaya devam edecektir.

Yeni Çukur: "AKP'yi Geriletmek"

Umut Çakır

Hiç eğip bükmeden söyleyelim: Devrim, emekçi sınıfları, burjuva egemenliğiyle 'en ufak noktada uzlaşmasınlar diye köklü sorunlar üzerinde derin bir eğitimden geçirdikçe; küçük burjuva hareket bambaşka bir derinliğin vurgusunu yazıyor: "AKP'yi geriletmek!" adını verdikleri ucube bir hedefin peşinde, içinde debelendikleri çukura yeni irtifalar kazandırmakla meşgul.

Olayları dışarıdan izleyen bir kişi için bile, Haziran ayaklanması ve sonraki bir dizi ayaklanmadan bu yana yeni ve güçlü bir başka fırtınanın bulutlarının toplanmakta olduğu açıktır. Ve bu hava öylesine ağırdır ki, reformistlikten nasır tutmuş dillerde dahi "devrimci durum" ifadeleri yerleşir oldu. Ama... okuyucunun sabrına sığınarak, devrimci durum gibi, bir öncüye gayet zorlu görevler yükleyen son derece ciddi bir politik belirlemenin, nasıl ciddiyetsiz ve zavallı gevemelere sandviç yapıldığını bir örnekle göstereyim:

"Türkiye öyle bir coğrafya ki, en radikal sözler (!!!) bazen hiçbir işe yaramazken, bazen bir imza föyü veya bir oy, politik özgürlükler mücadelesine fazlasıyla hizmet edebilmiştir. Uç veren devrimci durumda bu her zamankinden daha yıkıcı ve daha sonuç alıcı olacaktır." (Atılım, sayı 165)

Teşhir için üzerine bir gram fazla söz eklemeye gerek yok. Yazın büyük harflerle, asın duvarlarına; devrimci gençler ve halk kitleleri kendi üsluplarından, gerekli eleştiriyi esirgemeyeceklerdir.

Haksızlık etmeyelim; Atılım o çukurun dibinde yalnız değil. Burjuva statükonun temelinde savaşı açan o yürekli öncülerin, Mahir ve İbo'nun izleyicileri olduklarını iddia edenler, nice "engebeli, dolambaçlı ve sarp" yolları, nice "uzun yürüyüşleri" aşıp gelerek; şimdilerde hummalı bir biçimde HDP'yi varolan statükonun korunması için son şans olduğuna herkesi ikna etmeye çabalyorlar. Doğrusu, çabaları boşa gitmiyor. Cumhuriyet ve Zaman'ın gericiyle kemikleşip küflenmiş yazarları da; "RTE'nin başkanlık sistemini engelleyecek tek seçenek" diyerek, bu pazarlama korosuna katılıyorlar. Burjuva gazetelerden biri kendisini övünce "nerede hata yaptın bunak ihtiyar!" diyerek saçını başını yolan Bebel'deki sağlam karakterin yüzde birini, ara ki bulasın bu konuda.

Bir zamanların meşhur sloganlarını -sarkıncalı bulduğundan olsa gerek- "Tek yol sokak" gibi kafası iyice karışık bir anarşist sa-yıklamaya döndüren Halkevleri -nihayet CHP'yle aralarına kara kediler girmiş olmalı ki, 7 Haziran seçimlerinde "AKP'yi geriletme" hedefiyle HDP için çalışacağını ilan etti.

CHP'den umudu kestiler mi? Kesinlikle hayır. Bunu, Oya Ersoy'la yapılan bir röportajdan okuyoruz. Röportajı yapan, alakasız bir yerde, pat diye soruyor: "Sandık tavrınız CHP karşıtı bir tutum mudur?" Belli ki bir sıkıntı var bu konuda. Cevap, sağa sola çekiştirilemez açıklıkta: "Doğrudan CHP karşıtı bir tutum değildir elbet". Genel başkan, az ileride "CHP'nin bu yanlış siyasi yöneliminin mutlaka değişmesi gerektiğini düşünüyoruz." sözleriyle, kemikleşmiş gerici tekelci bir

sermaye partisinden, umut ve beklentilerini sıralamayı ihmal etmiyor.

Aslında, Halkevleri gibi, ancak CHP'nin sol tepnesi olabilecek çevrelerin, bir anda HDP için oy toplamaya girişmelerinin nedeni sır değil. HDP baraj altında kalırsa, AKP mecliste ezici bir çoğunluğa sahip olabilecek. Bu öyle bir tehliktir ki düzenin sol stepneleri için, gözleri başka bir şey görmeye başlamış. Oysa, şöyle basit bir soru bile, yürüttükleri politikanın çapını göstermeye yeter: Diyelim HDP barajı geçti ve hadi biraz iyimser olalım, AKP tek başına hükümet kuracak vekil sayısına ulaşamadı: Sızce, AKP'nin MHP veya CHP'yle bir koalisyon için anlaşması kaç saat sürer? Ve olası bir AKP-MHP veya AKP-CHP koalisyonunun bugünkünden daha iyi olacağını mı düşünüyorsunuz?

Burjuva egemenliğin kendisine değil ama şu veya bu partisine karşı mücadele verenlerin, topal at misali karşılaştıkları her çukurda tökezlemeleri kaçınılmazdır. Halkevleri yöneticisinin sözlerinden, CHP'nin AKP'yle koalisyona girmesinin kesinlikle arzulan bir hedef olduğu sonucunu çıkartmak hiç de abartı sayılmaz. Bu, kesinlikle, tekelci burjuvazinin dar çıkarlarının peşine, emekçi kitleleri takmaktır. Halkevleri için HDP bu amaçta şu anda en elverişli araçtır, o kadar!

Aynı soruya, en radikal eylemlerin "bir imza föyü"nden çok daha anlamsız olduğunu iddia edenler ne cevap verirler, merak ediyoruz. Kuşkusuz, suskun kalacaklar ve altı yaşında bir çocuğun bile rahatlıkla aklına gelebilecek bu soruları, bir dizi ayaklanma deneyiminden geçmiş devrimci kitlelerini hiç sormayacaklarını sanarak, kendilerini gayet uyamak, herkesi aptal sanmaya devam edecekler.

Bütün o yaygın kitle ilişkilerine, kortejlerindeki bayrak bolluğuna rağmen küçük burjuva siyasetlerin bir devrimde sifırı tüketmeleri, işte böyle başlar: Bir aşamadan sonra, egemen sınıfla girdikleri işbirliğini gizleyemez hale gelirler. Ağızlarından düşmedikleri sokak, devrim, barikat gibi lafları, hepisi topu bir "imza föyü"nden öte bir sonuç doğurmadığı anlaşılır.

Çoğu zaman şöyle bir soruyla karşılaşırız: Devrimin, bu gibi reformist, yarı gönülleri partileri şimdiye kadar buruşturup bir kenara atması gerekmez miydi? Partisiz devrimci yığınlar için, küçük burjuvaların önerdiği yolların nasıl bir çıkmaz sokak olduğunu anlamaları, devrimin zaferine giden güzergah boyunca sürececek bir gelişmedir. Fakat bu gelişmenin en keskin virajı, uzlaşmacıların, sadece bir kaç öngörmez hak için burjuva sınıfla pazarlık yapmakla yetinmeyip, ama bu sınıflın egemenliğini doğrudan korumaya aldıklarının anlaşıldığı zaman geçilecektir. 7 Haziran seçimlerine, "AKP'yi geriletme" gibi görünen, fakat varolan statükonun korunmasına hizmetten başka hiçbir sonuç vermeyen hazırlıklarıyla küçük burjuva uzlaşmacılar, şimdi o kritik virajdalar.

Bırakalım küçük burjuvalar sınıflarını savuşturmak için son sözlerini sarfetmeler. Ne de olsa o sana doğru hızla yaklaştıkça, uzlaşmacılıktan işbirliğine geçtiklerini saklayamıyorlar.

Krizden Çıkışın Yolu Uzlaşma Değil Devrimdir

HDP milletvekilleri ile iki bakanın Dolmabahçe'de birlikte açıkladıkları 10 maddelik "müzakere çerçevesi" hem Kürtlerde hem de HDP'nin diğer bileşenlerinde oldukça heyecan yarattı. HDP heyeti müzakere başlayacak, uzlaşma sağlandı, barış geliyor dese de hükümet başkanı olsun, cumhurbaşkanı olsun, daha açılmanın yapıldığı gün "silahlar bırakılsın ötesini sonra düşünürüz" babından açıklamalarla çamura yattı bile.

Demokratikleşme, uzlaşma, barış adına ne denirse densin, bu Türkiye ve Kürdistan halklarına, proletarya ve emekçi yığınlara, kadınlara, gençliğe ne getirecek? Birleşik devrim açısından ne ifade ediyor?

Diyorlar ki, uzlaşma var, her şey daha güzel olacak. Bu nasıl uzlaşmaysa, şu malum "iç güvenlik paketi" konusunda bile bir etkisi görülüyor. Başbakan da, cumhurbaşkanı da "çıkacak da çıkacak" diye üzerinde tepiniyor. Paketin maddeleri üçer-beşer, kavga dövüş meclisten geçiyor.

Proletarya Açısından

Proletaryanın bu topraklardaki yakın tarihine bir göz atıldığında 12 Eylül 1980 askeri faşist cuntasından başlayarak hem ekonomik hem pratik sınıf örgütlerinin ciddi oranda darbe lenip dağıtıldığı görülecektir. Bir iş haftası için çalışma saati neredeyse 1,5 katına çıkarıldı. İşgününün uzatılmasının yanında gerçek ücretlerde de ciddi kayıplar oldu. Esnek çalışma performansına göre ücret denilerek gerçek ücretler sürekli olarak düşürüldü. Makineli üretimdeki her yeni teknolojiyle daha çok işçi işini kaybetti. Tarım sektöründe uygulanan tam ilhak politikalarıyla kırdan kente güç daha da yoğunlaştı. İşsizlik toplumun en ciddi sorunlarından biri oldu. Çalışan, iş bulabilen kesim kendisini şanslı sayarken, iş güvenliği tamamen

Makineli üretimdeki her yeni teknolojiyle daha çok işçi işini kaybetti. Tarım sektöründe uygulanan tam ilhak politikalarıyla kırdan kente güç daha da yoğunlaştı. İşsizlik toplumun en ciddi sorunlarından biri oldu. Çalışan, iş bulabilen kesim kendisini şanslı sayarken, iş güvenliği tamamen ortadan kaldırıldı.

ortadan kaldırıldı. Proletaryanın uzun yıllar verdiği mücadelelerle elde ettiği özgürlükleri sigortalı çalışma ve emeklilik hakkı kıdem tazminatı gibi kazanılmış tüm haklar bütün bu hakların gaspedilmesinde sermayenin devlet terörüyle birlikte kullandığı başat araçları oldu. Taşeronun adı şimdilerde "rödavans sistemi" oldu. Bu sistem madenlerden diğer alanlara doğru hızla yayılıyor. Esnek çalışmanın son ürünü olan bu sistem asıl işvereni tamamen sorumsuz kılıyor, işin getirdiği, getireceği bütün risk ve sorumluluklardan muaf tutuyor. Bunun bir sonraki adımı işçi kiralama şirketleri olacaktır.

Önce çalışmanın güvence-sizleşmesini getirdiler, sonra adım adım kuralılaşmasını hayata geçiriyorlar. Bu uygulamaların ilk sonuçları madenlerde ve inşaatlarda en açık olarak görülen toplu işçi ölümleri oldu.

"Kürt Sorununda"

Son yıllarda en çok konuşulan konuların başında "Kürt sorunu" ve çözümü yer alıyor. Bu sorun aslında Kürdistan sorunudur. İlhak edilmiş, ezilen ulusun varlığı sorunudur. Kürdistan'ın bölgenin gerici devletleri tarafından parçalanmışlığı sorunudur. Burjuva cumhuriyetin kuruluşundan beri bu soruna yaklaşımı ulusal inkar ve asimilasyon temelinde olmuştur.

Uygulanan bütün politikalar, katliamlar, görüşmeler esasen bu temele uygun olarak hayata geçirilmiştir.

Özellikle 80'lerin ortalarından itibaren Kürt halkının yükselttiği silahlı mücadele sonucunda belirli bir yol alındı. Kart kurttan Kürtlerin varlığının kabulüne gelindi. Şimdi teknelci sermaye ve faşist devleti, Kürt halkının kazanımlarının asıl nedeni ve güvencesi olan silahlı mücadeleyi tasfiye etmek için elinden geleni yapıyor.

Kürt halkı ne zaman ulusal demokratik hakları ve özgürlükleri için harekete geçse karşısında baskı, katliam, devlet terörü ve devlet zorunu buldu. Faşist devlet bu defa sanki başka bir şey söylüyormuş gibi davranıyor, ama işin esası yine zor, baskı ve terör oluyor. Hem "çözüm" diyor, "diyalog" diyor hem de Kürt halkının politikalarını tutukluyor, Kürt çocuklarını öldürüyor, hapishanelerde tecavüze uğramalarına seyirci kalıyor, teşvik ediyor. Uzun lafın kısası temel politikası olan baskı ve zordan vazgeçmedi,

Gençlik için bu düzenin verebileceği hiçbir şey kalmadı. Genç işsizliğin neredeyse yüzde elliye bulduğu yerde gençliği geleceksizlikten başka hiçbir şey beklemez. Orta öğretimde her yıl değiştirilen sınav sistemiyle öğrenci gençlik alıklaştırmaya çalışılıyor. Bu yolla olmazsa zorunlu din dersleriyle, olmadı zorunlu imam hatip liseleriyle aynı sonucu elde etmeye çabalyorlar. Üniversite mezunlarının iş bulma şansı, hele de kendi branşında neredeyse yok gibi. İşçi gençlik için iş bulmak deveye hendek atlatmaktan bile zor.

vazgeçmiyor. Kürt halkının silaha sarılmasının asıl nedeni sanki Kürdistan'ın ilhakı, Kürt ulusal varlığının inkarı ve asimilasyonu değilmiş gibi, silahları bırak da silahları bırak deyip duruyorlar.

Kadın Sorunu

Bu uzlaşmanın kadın cinayetleri tecavüz konusunda ne getireceğini bilmek için kehanete gerek yok Kadın bedeninin bütün yönlerine müdahale eden, sınır koyan bir hükümet ve cumhurbaşkanı var. Tecavüze uğrayan kadınları bile çocuğu doğurmaya zorlayan, kadının kaç çocuk doğuracağına karar veren, sezeryanla doğumu ve kürtajı yasaklayan bir zihniyet... Erkek egemenliğinin her biçimini meşrulaştıran söylemler ve sonuçta taciz, tecavüzün artması... Çocuk tecavüzünü meşrulaştıran fotolar "annen bile olsa dizinin üstü..." diyerek enstedi olağanlaştıranlar... sonra kadın cinayetlerinde, tecavüz olaylarında iyi hal indirimleri...

Bütün bunlarla toplumsal yaşamda sınırlı da olsa kendisine yer açmaya çabalayan politik yaşama giderek daha fazla uyanan kadını eve, ev yaşamının darlaştırıcı ortamına yeniden hapsedmeyi amaçlıyorlar. Kadının toplumsal yaşamda kendisine alan açmasında, politik yaşama daha çok katılmasında Kürt kadınının etkisi ve rolü büyük. Buna Gezi ayaklanması sürecinde kendilerine "tacizsiz yaşam alanı" bulan kadınların cüretkar atılımı da eklenince, kadının içine sıkıştırıldığı toplumsal kabuğu yırtmaya başladığı görülebiliyor. Sermaye ve faşist devlet bunun yarattığı yaratacağı tehlikeyi hemen fark etti. Söylemleri buna uygun olarak bilinçli bir şekilde kadın düşmanlığını devamlı yükseltmeye başladı. Zaten tacizcilerin, tecavüzcülerin, kadın katillerinin büyük çoğunluğunun "milliyetçi, muhafazakar" olarak tanımlanan dinci gerici faşist kesimden olması bu konuda yeterince fikir veriyor. Bu fikrin daha da artması için mahkemelere yansı-

yan tarikat dosyalarında kadını aşağılayan salt cinsel objeye, çocuk makinesine indirgeyen her türlü sapıklığın yer aldığı iştret alemlerini hatırlamak yeterli olacaktır. Bu zihniyetten çıksa çıksa kadın düşmanlığı, kadına şiddet, taciz tecavüz çıkar.

Eğitim ve Gençlik

"Dindar ve kindar nesil yetiştireceğiz diyenler zaten gerici ve faşist olan eğitim sistemini daha da gericileştirmeye soyundular. Bırakalım ezilen ulus ve ulusal toplulukların en doğal hakkı olan anadilde eğitim, anaokullarına varana dek yaygınlaştırılan dincilik, ırkçılık, cinsiyet ayrımcılığı var. Son örneklerden ister istemez çocukları kimlere emanet edildiğini sorgulamayı kaçınılmaz kılıyor. 12 Mart 2015 tarihli gazetelerdeki bir habere göre Tokat'ta bir ilk öğretim okulu öğretmenini 11-12 yaşlarındaki kız çocuklarını sınıfta tehdit ediyor; eğer başlarını örtmezlerse Özgecan gibi kendilerine de tecavüz edilebileceğini, bunun da mubah olduğunu söylüyor. Üstelik bunu yapan bir kadın öğretmen. Bunun erkek versiyonları Elazığ'da yetiştirme yurdunda kendilerine emanet edilmiş kız çocuklarına 9 yaşından itibaren 6 yıldan beri tecavüz ediyorlar. İşte "dindar ve kindar nesil" yetiştirecek olanların eseri bunlar oluyor.

Gençlik için bu düzenin verebileceği hiçbir şey kalmadı. Genç işsizliğin neredeyse yüzde elliye bulduğu bir yerde gençliği geleceksizlikten başka hiçbir şey beklemez. Orta öğretimde her yıl değiştirilen sınav sistemiyle öğrenci gençlik alıklaştırmaya çalışılıyor. Bu yolla olmazsa zorunlu din dersleriyle, olmadı zorunlu imam hatip liseleriyle aynı sonucu elde etmeye çabalyorlar. Üniversite mezunlarının iş bulma şansı, hele de kendi branşında neredeyse yok gibi. İşçi gençlik için iş bulmak deveye hendek atlatmaktan bile zor. Ama onlar için en ucuzundan uyuşturucu her yede bulunur, hatta ilköğretim okullarının

kapısında bile. Velhasıl kapitalist sistemin uzlaşma olsa da olmasa da gençliğe verebileceği hiçbir şey yoktur.

Çevre Sorunu

Daha öncesini bir yana bırakırsak bile, son dönemlerde yaşanan çevre katliamları yarına dair bir fikir veriyor. Büyük kentlerde rant getirebilecek ne sit alanı, ne park, ne tarih dinlemeden AVM'ler, rezidanslar dikmeye çalışıyorlar. Her gördükleri dereye bir baraj ve HES yapmaya yöneliyor, hem suları hem de su havzasındaki doğal yaşamı bozuyor, kirletiyorlar. 3. Köprü adına Kuzey ormanlarında gerçekleşen orman katliamı yetmemiş olacak ki, bu sefer de çok katlı tüp geçit projesiyle yüzbinlerce ağacı kesmeye hazırlanıyorlar. 3. Havaalanı ve Kanalistanbul projesiyle göçmen kuşların göç yollarındaki konaklama alanları tahrip ediliyor. Tarıma elverişli araziler imara açılıyor, İstanbul'un içme suyu havzaları tahrip ediliyor. Ankara çevre yolu adına ODTÜ ormanları kesiliyor. Kıyı şeridinde henüz yağmalanmamış sahiller, SİT alanları imara açılıyor. Tarım alanları, zeytinlikler yağmalanıyor. Taş ocakları, maden şirketleri, nükleer santral girişimleri yoluyla tam bir doğa katliamı gerçekleştiriyor.

Sonuç Olarak

Burada artık sorulması gereken soru, uzlaşmanın, barışın nasıl olacağı değildir. Buraya kadar yazılanlardan açıkça anlaşılacağı gibi bu uzlaşmanın proletarya ve halklara verebileceği bir şey yoktur. Bu nedenle bu topraklarda yaşayan her işçinin, her emekçinin, ezilen, sömürülen, aşağılanan, ayrımcılığa uğrayan, geleceği karartılan her insanın sorması gereken asıl soru, tarihsel toplumsal gelişmenin, ekonomik, politik, toplumsal krizini yarattığı bugünkü elverişli koşullardan yararlanarak faşizmin ve teknelci sermayenin egemenliğinin nasıl yıkılacağı, emeğin iktidarının, proletarya ve halkların iktidarının nasıl kurulacağı sorusudur. Bu sorunun çözümü için Leninist Parti Türkiye ve Kürdistan proletaryasını, halklarını, emekten yana herkesi ve her kesimi birleşik devrim mücadelesini yükseltmeye, proletarya ve halkların mücadelesini birlikteliğinde yükselen bu mücadeleye dayanarak emeğin iktidarını bugünden adım adım örmeye çağırıyor.

Küçük burjuva uzlaşmacı

hareketler, uzlaşma diyenler, bu topraklarda sınıfın mücadelesi sanki uzun iç savaş olarak sürmüyormuş gibi şimdi çıkmış, proletarya ve halklara iç savaş sopası sallıyorlar. İç savaşla korkutup uzlaşmaya razı etmeye çalışıyorlar. Şurası kesin, faşizm hiçbir zaman kendiliğinden çözülmeyecek. Sermaye hiçbir zaman proletarya ve halkları sömürmekten vazgeçip iktidarı sessiz sedasız devretmeyecektir, kendi kaderini eline almak isteyen, özgür bir yaşam isteyen herkese ve her kesime karşı baskı, şiddet, katliam ve devlet terörü uygulamaktan vazgeçmeyecektir.

Tersini söyleyen kim olursa olsun, proletarya ve halklara yalan söylüyor demektir. Bu krizden burjuva çıkış yolu yoktur. Toplumsal sınıflar arasında yapılacak olası bir uzlaşma ve barış bu krizi biraz

Küçük burjuva uzlaşmacı hareketler, uzlaşma diyenler, bu topraklarda sınıflar mücadelesi sanki uzun iç savaş olarak sürmüyormuş gibi şimdi çıkmış, proletarya ve halklara iç savaş sopası sallıyorlar. Şurası kesin, faşizm hiçbir zaman kendiliğinden çözülmeyecek. Sermaye hiçbir zaman proletarya ve halkları sömürmekten vazgeçip iktidarı sessiz sedasız devretmeyecektir,

daha ötelemekten başka bir sonuç vermeyecektir. Her seferinde olduğu gibi, bu sefer de kriz ve yıkıcı sonuçları daha da büyük olarak geri dönecektir. Üstelik artık deniz bitiyor, ötelemek öyle eskisi gibi kolay olmayacaktır.

Leninist Parti proletarya ve halkları bu denli büyük felaketlere sürükleyen, sefalete, açlığa, işsizliğe, vahşete neden olan, her karşı çıkana devlet terörüyle, baki ve zorla susturmaya çalışan sermayenin ekonomik ve politik egemenliğine artık yeter demeye; krizin biricik gerçek çözümü olan devrim yoluna çağırıyor. Proletarya ve halkları ekonomik, politik bütün iktidarı ele geçirmeye, bu amaçla birleşik devrim mücadelesini yükseltmeye çağırıyor.

Özgür Güven

Filistin Mülteci Kampı da IŞİD Saldırıları Altında

Faşist katiller sürüsü IŞİD'in hedefinde bu defa Şam'da binlerce Filistinlinin kaldığı Yermük mülteci Kampı var.

Nisan ayının ilk günlerinde kuşatma altına aldığı Yermük kampını tamamen işgal etti, Filistinliler esir durumda. Kamptan ilk gelen haberlere göre biat etmeyen onlarca Filistinli infaz edildi. Filistinliler ise kendilerini korumak için silahlı mücadeleye girişmiş durumda. FHKC Genel Komutanlık, Filistin Kurtuluş Ordusu ve Fetih el-İntifada'dan oluşan gruplar Fas Sokağı, El Cauna Sokağı ve Şehitler Mezarlığı'nı ele geçirdi; kampın %40'ını kontrol altında tuttukları söyleniyor.

Hafta sonu boyunca kamptaki 2000 sivil tahliye eden Suriye Dışişleri Bakanlığı, BM ve Körfez ülkelerine çağrıda bulunarak yardım istedi.

İnsanlığın başına bela olan bu katil sürüsü, bölge gericiğinin aktif desteğindeki bu faşist grup, dünya-

nın dört bir yanından gelen psikopatlar, uyuşturucu bağımlıları, çete üyeleri ve her yerden toplumun tortusundan mürekkep bir ortaçağ kalıntısı olarak, gücünü yarattığı korkundan alıyor. Ama en başta Kobane'de yediği ağır darbe olmak üzere, devrimci güçlerin aktif savaşıyla artık ağır kayıplar vermeye başladı.

Bu aşağılık çeteyi besleyip büyüten, destekleyen ruh ikizleri, ellerindeki tüm devlet imkanlarına rağmen, artık IŞİD'i kurtarmıyor. Onunla birlikte tarihin dipsiz karanlık çukuruna yuvarlanmaları yakındır. Tırlar dolusu silah gönderen, hastaneleri emirlerine amade eden, bu "öfkeli çocukların" sırtını sıvazlayıp her tür desteği sunanlar, meydanlarda böğürdükleri "emri ben verdim"lerin altında kalıp yıkılacaklar. Bölge halkları silaha sarılıp kendi öz güçleriyle akışı tersine çevirmeye başladı bile.

Oyunun sonu tüm gericiiler için gerçekten hazin olacak!

İstanbul Üniversitesinde Öğrencilerden Şenlik ve Eylem

İstanbul Üniversitesi öğrencileri rektörlük atamasında en yüksek oyu alan Raşit Tükel yerine Mahmut Ak'ın atamasına karşı tepkiler sürüyor.

Günlerdir protesto eylemleri yapan İstanbul Üniversitesi öğrencileri ve öğretim görevlileri, 6 Nisan günü de üniversiteyi terk etmediler. Gün boyu üniversitede konuşmalar, müzik dinletileri, forumlar yapan öğrenciler, geceyarısına kadar kampüsü terk etmediler. "Üniversitemizi Savunuyoruz" diyerek "meşru rektör" Raşit Tükel'in atanmasını istedikleri ve "atanmış" Mahmut Ak'ı kabul etmeyeceklerini, istifa etmesi gerektiğini duyurdular.

Kampüs kapısında bekleyen 10 çevik kuvvet otobüsüne rağmen eylemlerini sonlandırmayan öğrencileri, gece ilerleyen saatlerde Prof Dr. Raşit Tükel ziyaret etti. Öğrencilerle sohbet eden Tükel, öğrencilerden eylemi sonlandırmalarını istedi. Öğrenciler de saat gece yarısına gelirken, kampüs kapısına "Üniversitemizi Savunuyoruz" pankartı astı; mücadelelerine devam edeceklerini duyurarak eylemi sonlandırdı.

Öğrenciler "Mahmut Ak İstifa, Benim Rektörüm Raşit Tükel" sloganlarıyla kampüs önünde bir açıklama yaptı. Öğrenciler, "Eylemimizin iki talebi vardı. Mahmut Ak istifa edecek, Raşit Tükel rektör olarak atanacak." dediler. Atanmış ve seçilmiş iki rektör arasındaki farkı da şöyle açıkladı öğrenciler: "Ak öğrencilerini dövdürmek için 10 otobüs polis çağırıldı, Tükel de öğrencilerinin kılına zarar gelmesin diye yamımıza geldi".

Kenya'da Üniversite Katliamı

Kenya'da şeriatçı Eş Şebab örgütü, Garissa Üniversitesi'ni bastı ve yaklaşık 147 öğrenciyi katletti.

El Kaide'ye bağlı dinci gerici faşist Eş Şebab, "çok sayıda müslüman olmayan öğrenci" bulunduran Garissa kentindeki üniversite kampüsünü bastı. Saldırının gerekçesi ise, Kenya birliklerinin Somali'deki operasyonları.

Sabaha karşı yapılan saldırıda en az 4 Eş Şebab militanı kampüse girdi, öğrencileri rehin aldı ve Hıristiyan olanları katletti.

Katar televizyonu El Cezire'ye konuşan ve katliamdan sağ çıkan bir öğrenci "Saymadığım kadar çok cesedin üzerinden atlardım" diyor.

Bazı öğrencilerse baskın sırasında kampüsün duvarlarından atlayarak hayatta kaldı.

Saldırının ardından Kenya yönetimi, Garissa ve komşu üç ilde sokağa çıkma yasağı ilan etti. Saldırığı 'milli facia' olarak nitelendiren operasyon merkezinden yapılan açıklamada 16 saat süren baskının ardından 147 öğrencinin yaşamını yitirdiği, 79 öğrencinin yaralandığı ve 587 öğrencinin tahliye edildiği açıklandı; 4 saldırgan da öldürüldü.

Kızıldere Son Değil Savaş Sürüyor

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan tutak edilip idamla yargılandıklarında, THKO ve THKP-C'li devrimciler, siper yoldaşlığının en iyi örneklerinden birini gerçekleştirerek Denizlerin idamını durdurmak için bir eyleme imza atmışlardır.

27 Mart 1972'de Ünye'deki NATO üssündeki yabancı görevlilerini kaçıran Kızıldere köyüne götürdüler. Eyleme imza atan THKO'lu Cihan Alptekin, Ömer Ayna, THKP-C'li Mahir Çayan, Ertuğrul Kürkçü, Hüdayi Arıkan, Nihat Yılmaz, Ertan Saru-

han, Ahmet Atasoy, Sinan Kazım Özüdoğru, Sabahattin Kurt ve Saffet Alp ihbar üzerine köy muhtarının evinde yakalandılar, etrafları sarıldı. Helikopterlerle, makineli tüfeklerle etrafları sarılan devrimciler, teslim olmadı, faşizmin orduları tarafından orada infaz edildiler, Ertuğrul Kürkçü dışındaki devrimciler 30 Mart günü, orada ölümsüzleşti.

On'lar belki Denizlerin idamını engelleyemediler ama dünya çapında ses getiren bir eyleme de damga vurmuş oldular.

Bu toprakların devrimcilerine feda ruhunu ve siper yoldaşlığını miras bırakan yoldaşlarımızın kahramanlığını bir kez daha selamlıyoruz.

Öğrenci Yurdunda Elektrik İsyanı

Celal Bayar Üniversitesi Muradiye Kampüsü kız yurdunda saatlerdir gelmeyen elektrik kesintileri 6 Nisan günü kız öğrencileri sokağa döktü. Duruma tepki gösteren onlarca kız öğrenci, dışarıya çıkıp duruma tepki gösterdi.

Daha önce kesilen elektrikler yüzünden Manisa'da bir çok mahallede isyan çıkarken, bu kez de Celal Bayar Üniversitesi Muradiye Kampüsü kız yurdunda isyan çıktı. Saatlerdir gelmeyen elektrik kesintisine tepki göstermek isteyen onlarca öğrenci sokağa çıktı. Öğrenciler, "Yarın sınavımız var. Şimdi biz sınava nasıl çalışacağız. Daha önce de aynı durum oldu. Artık son bulsun istiyoruz" diye öfkeli tepkilerini ortaya koydu.

Denizleşen Gençlik ODTÜ'de Buluşuyor Etkinliği Sonuç Metni

"Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz"

Her anı yeni gelişmelerin izlediği, tarihin sıçramalı bir gelişim gösterdiği bu günlerde, Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), 28 Mart 2015 günü, hem kendi tarihi, hem de devrim tarihimizin her anında önemli bir yere sahip olan ODTÜ'de, tümünü kendi planladığı, kendi imkanlarıyla gerçekleştirdiği "Denizleşen Gençlik ODTÜ'de Buluşuyor" etkinliğini başarıyla gerçekleştirmiştir.

Etkinlikten çıkartılan ilk ve en önemli sonuç; artık DÖB açısından hiç bir şey 28 Mart'tan önce olduğu gibi olmayacak ve DÖB, genel öğrenci gençlik mücadelesi açısından da hiç bir şeyin eskisi gibi olmaması için, konuşulan ve ortaya konulan eksikliklerin giderilmesi için çok daha büyük bir çabayla mücadele edeceklerdir. DÖB, politikalarıyla güçlü bir hareketten, güçlü bir gençlik hareketine dönüşme yolunda rüştünü ispat etmiştir.

Herkesin her şeyi yapmasına izin veren ODTÜ Rektörlüğü'nün, ya son dönemde okulda boy gösteren dinci faşistler ya da polislerin yönlendirmesiyle, 27 Mart Cuma günü mesai bitimine yarım saat kala etkinliği engellemeye çalışması, 28 Mart günü etkinliğin yapılacağı MM-25 Amfisi'nin kapılarının kilitlenmesi, ODTÜ'lü yoldaşlarımıza yapılan soruşturma tehditleri... Bütün bunlara, DÖB'e gösterilen "özel ilgiye" teşekkür ediyoruz.

Etkinlik, bütün engellemelere rağmen, bir çok ilden gelen liseli ve üniversiteli DÖB'lülerin çeşitli yollarla ODTÜ'ye girmesi, etkinliği MM-25'de yapma kararlılığıyla amfi önündeki açık alanda, yağmurlu ve soğuk havaya inat gerçekleştirildi.

DÖB, daha önce ortaya konulan "21. yy'ın Ayaklanmalar ve Devrimler Yüzyılı" olduğu tespitinin, özellikle son 4-5 yılda yaşanan gelişmelerle, bizzat halk kitleleri ve gençlik tarafından doğrulandığı tespitini yapmıştır.

Eğitimin gericileşmesini, kadın öğrenciler üzerindeki baskıları, 4+4+4'ü, İmam Hatipleri sayılarının artırılması ve öğrencilerin buralarda okumaya zorlanmasını, okul idaresindeki faşist yöneticilerin ve öğretmenlerin polisle işbirliğini, üniversitelerde özellikle son dönemde artan faşist saldırıları ve bunun gibi konuları geliştiren ve güçlenen devrime karşı burjuvazinin hamleleri ola-

ğarmaktadır. Bu yüzden, gençliği birleştiren bir mücadele biçimi olarak "anti-faşist mücadele"nin gençliğin çıkış noktalarından biri olduğunu görmekle birlikte, bunlar ve daha bir çok soruna karşı harekete geçen, mücadele eden öğrencilere tekrar ve tekrar "Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz" sloganını hatırlatmaya devam edecektir.

Meslek liselerinde öğrencilerin ucuz ve güvencesiz iş gücü olarak çalıştırılması ve buna karşı mücadele, DÖB'ün dikkat çekmeye devam ettiği konulardan biri olacaktır. Meslek liseleri, emekçi sınıflar ve öğrenci gençliğin birlikteliğinin en önemli göstergesidir; birlikte mücadele önündeki engellerin aşılmasında önemli bir rol oynayacaktır.

Üniversiteler açısından, özellikle İstanbul Üniversitesi'nde Raşit Tükel'in Rektörlük seçimlerini kazanması ve ardından cumhurbaşkanlığı tarafından engellenerek başka bir akademisyenin atanması; Özerk-Demokratik Üniversite talebinin akademisyenler ve öğrenciler tarafından güncel ve güçlü bir talep olarak tekrar gündeme geldiğinin göstergesidir. YÖK ve YÖK'ün uygulamaları, eğitimin piyasalaşması, akademisyen ve asistanların üzerindeki siyasal baskılar ve güvencesiz çalışmaları, okullarda taşeron işçilerin çalıştırılmasına karşı DÖB, Özerk-Demokratik Üniversite talebini savunmaya devam edecektir.

Öğrenci gençliğin, Özerk-Demokratik Üniversite talebi için nasıl akademisyen, asistan ve okul emekçileriyle birlikte mücadele etmesi gerekiyor, bu talebin gerçekleşmesi için de işçi sınıfı ve emekçilerle sıkı bağlar kurması ve onlarla birlikte mücadele etmesi gerekmektedir. Çünkü, Özerk-Demokratik Üniversite, kapitalizmin sınırları içerisinde, kapitalizmden bağımsız bir adım olarak varolamaz. Toplumsal bir değişim zorunludur. "Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz" sloganının ifade ettiği tam da budur.

Bu bilinçle, başta grevleri yasaklanan 15 bin metal işçisi olmak üzere, belediyelerde, şantiyelerde, madenlerde, hastanelerde, tarlalarda, sömürüye karşı her yerde mücadele eden işçi sınıfını selamlıyoruz. DÖB, öğrenci gençliğin geleceğinin, işçi tulumu giymiş o emekçilerde olduğunu bilerek, onlarla birlikte mücadele etmeye devam edecektir.

DÖB, öğrenci gençliğin kendi önel mücadelesinin yanında etkinliğin bir bölümünü de dünyada yaşanan halk hareketlerine ve özellikle Ortadoğu'ya ayırmıştır. Çünkü, öğrenci gençliğin en az kendi önel sorunları kadar bunları da tartışması ve gündeme alması zorunludur.

DÖB, Ayaklanmalar ve Devrimler Yüzyılı'nın bir devrimi olarak, Rojava Devrimi'ni ve barbar İŞİD çetelerine karşı kazanılan zaferi se-

lamlamakta, burada verilen mücadeleyi kendi mücadelesinin de bir parçası olarak görmektedir.

'99 Seattle'dan başlayıp, Tahrir ve #occupy eylemleriyle dünyada yükselen anti-kapitalist bir ayaklanmalar dalgası vardır. Türkiye ve K.Kürdistan'da bu gelişmelerden bağımsız değildir. Dünyanın her yerinde olduğu gibi burada da, bu dalganın itici güçlerinden biri geleceksizlikle karşı karşıya olan öğrenci gençliktir. Gezi Ayaklanması, Berkin'in sonsuzluğa uğurlanışı, Soma, 17-25 Aralık eylemleri, 6-8 Ekim Serhıldanı ve en son Özgecan...

Bu topraklarda yaşananlar devrimci bir yükseliştir. Bu yükselişin halkların ve emekçilerin iktidarıyla sonuçlanmasının önünde en büyük eksiklik birleşik mücadeledir. Oysa, tek kurtuluş yolu Türk, Kürt, Arap, Ermeni, Laz... bütün halkların birleşik devrimidir. Ancak birleşik devrim, halkların ve emekçilerin bütün yaşamsal sorunlarını çözebilir. Yaşamın kendisi bizleri birlikte mücadeleye zorlarken, tersini savunmak yaşamın karşısında olmaktır. Öğrenci gençlik hareketinin en temel eksikliği birlikte mücadelelen bunun politik bağıni kurabilmektir. Bunun sağlanabilmesi için DÖB öğrenci gençlik içerisinde, Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nın, ayrılma hakkı da dahil olmak üzere, yılmaz bir savunucusu olmaya devam edecektir.

DÖB, devrimci yükseliş dönemlerinde yapılan en kritik iki hataya düşmeyecektir; birincisi, kitlelerin bağımsız devrimci yükselişine güven-sizlik; ikincisi, kendi önel gücünün yetersiz olduğu düşüncesi.

28 Mart 2015 günü ODTÜ'de gerçekleştirilen etkinlik, bu düşüncelerin bir güç olduğunun, daha büyük bir güç olabileceğinin kanıtıdır. Ama yetmez; "söylemenin en iyi yolu yapmaktır" ilkesiyle, bu düşüncelerin öğrenci gençlik içerisinde daha fazla kök salabilmesi için daha fazla emek sarfedilmesi gerekiyor. Yaklaşan 1 Mayıs ve 6 Mayıs'a DÖB'lüler, işte bu düşüncelerle hazırlanacaktır.

DÖB, Denizler'den aldığı bayrağı taşımaya devam ediyor ve öğrenci gençliği devrime giden yolda bu bayrağı taşımaya, bu mücadeleye omuz vermeye çağırıyor!

Merhaba,

Her köşesinde devrim tarihimizin ayak izlerine rastlayabileceğiniz birkaç mekan varsa, onlardan birinde, ODTÜ'de bu anlamlı buluşmayı gerçekleştirmeniz, bize farklı bir heyecan yaşıyor.

Denizlerin THKO'yu kurup ilk eylemlerini planladıkları yurt odası, betona kazılan Devrim yazısı, Türkiye ve Kürdistan devriminde sonraki 45 yılı kırmızı bir şerit gibi boydan boya belirleyecek ileri sıçrayışın yıkılmaz anıtları gibidir. Deniz'lerden yıllar sonra, bir başka ileri sıçramanın adı olan Leninist Parti de ilk çağrılarını ve soluğunu duyurduğu mekanlardan biri ODTÜ olmuştur.

Milyonları sokaklara döken Haziran günlerinin hazırlayıcısı olaylar geri dönük izlenirse, yine ODTÜ öğrencilerinin RTE'nin okula gelişini protestoyla başlayıp sabaha dek süren ve polisi geri çekilmek zorunda bırakan o cesur eylemini listenin başlarına eklemek yerinde olur.

İşte bu şekilde, devrimin koca bir ömre yaklaşan tarihinde en kritik anların hazırlayıcısı ve tanığı olmuş bir devrim simgesi mekanda buluşmanız, umarım ki yeni bir sıçramanın ilk adımı olacaktır.

Başarılı bir çalışmanın anahtarının genellikle temel sorunlara tutarlı ve bütünlüklü cevaplar vermesi olduğu düşünülür. Oysa bu, hiçbir zaman yeterli olmadı. Hele ki bir önceki kuşaktan çok farklı bir yaşam, sosyal ilişkiler, yetenekler ve düşünsel sistematige sahip yepyeni bir kuşakla karşı karşıyaysanız bu yetersiz kendini çok daha fazla hissettirecektir. Başarılı bir örgütlenme faaliyetinin sahip olunan teorik birikim kadar, içinde çalışma yürütülen kitlelerin nasıl düşünüp tutum aldığı, hangi politik reflekslere sahip olduğunu bilmekten geçtiği bir dönüşüm evresinde yaşıyoruz.

Bu dönüşüm evresinde, geçmişte kuşaklar arası ilişkileri biçimlendiren "bilgi tekeli"nin tüm sınırları kalkmış görünüyor. Sadece bilimsel bilgi değil, ama yaşamı ilgilendiren her tür bilginin yalnızca bir yık ötesinde duran yeni kuşak, hiç kuşku yok ki, buna uygun bir ruhi şekillenme ve sosyal ilişkiler geliştiriyor. Bizce, gençliğin önündeki ilk önemli sorun, geçmişin tecrübelerinden yararlanarak ama asla buna bağlı kalmadan, yeni kuşağın yaşam ve düşünsel formlarını açık şekilde formüle ederek buna uygun bir çalışma yürütmektir.

Zamanı geçmiş köhne kurumların, içini kurtların yediği bir ağaç misali bir tekmeyle yere serilmelerinin beklendiği zamanlara "sabırsızlık zamanı" diyor bir yazar. Hep devrimler, devrimciler üretir böyle zamanlar. Zaferin kazanılacağına dair bir umut ve kesinlik hakimdir solunan havaya. İşte şimdi biz de aynı sabırsızlık zamanlarından geçiyoruz: gelişmelerin adım adım ilerlemediği ama olağanüstü patlamalar ve sıçrayışlarla nitelendiği bir zaman... Böyle zamanlarda devrimin öncüsü şu iki kritik hatadan uzak durabilirse, milyonların inisiyatifi eline alabilir. Birinci hata, kitlelerin bağımsız devrimci atılımlarına güvensizliktir. İkinci hata, öncünün yetersizlik fikrine saplanmasıdır. Oysa, tarihin sıçramalarla ilerlediği bir çağda "yeterliliğin" bir ölçüsünü arasan da bulamazsınız. O tarihi ana kadar var gücümüzle çalışmak, güç biriktirmek ve patlama anında ne olduğumuza bakmadan, cüretle, iddiayla, "bu işi yalnızca biz başarabiliriz" kesin kanaatiyle hareketin en başına geçmek, devrimin zaferinin tek şansı olacaktır.

Bir devrimin olgunluğuna dair bir fikir edinmek istiyorsanız, küçük-burjuva siyasetindeki yalpalamaların dalga boylarına bakın deriz. Hendek savaşları ile parlamentoda statükonun koruyucusu olmak arasında gidip gelen bir oportünizm, cüretli ve iddialı bir devrimci öncünün özlediği günlerin yakın olduğuna dair en ciddi kanıt sayılmalıdır.

Bizi olağanüstü zor, uzun ve karmaşık görevler bekliyor. Ama hangi devrim kolay gerçekleşti? Eğer bu sorunlar karşısında gözümüzün yılmasına bir an olsun izin vermez; gençliğin bitip tükenmez enerjisini tam bir güvenle işe koşabilirsek, işte o zaman kesin olarak "biz bu devrime hazırız" diyebiliriz.

Toplantının sonuç cümlesini de böylece, sizlere önermiş olduk...

Hasta La Victoria Siempre!

Bolu Cezaevinden Leninistler
17.03.15

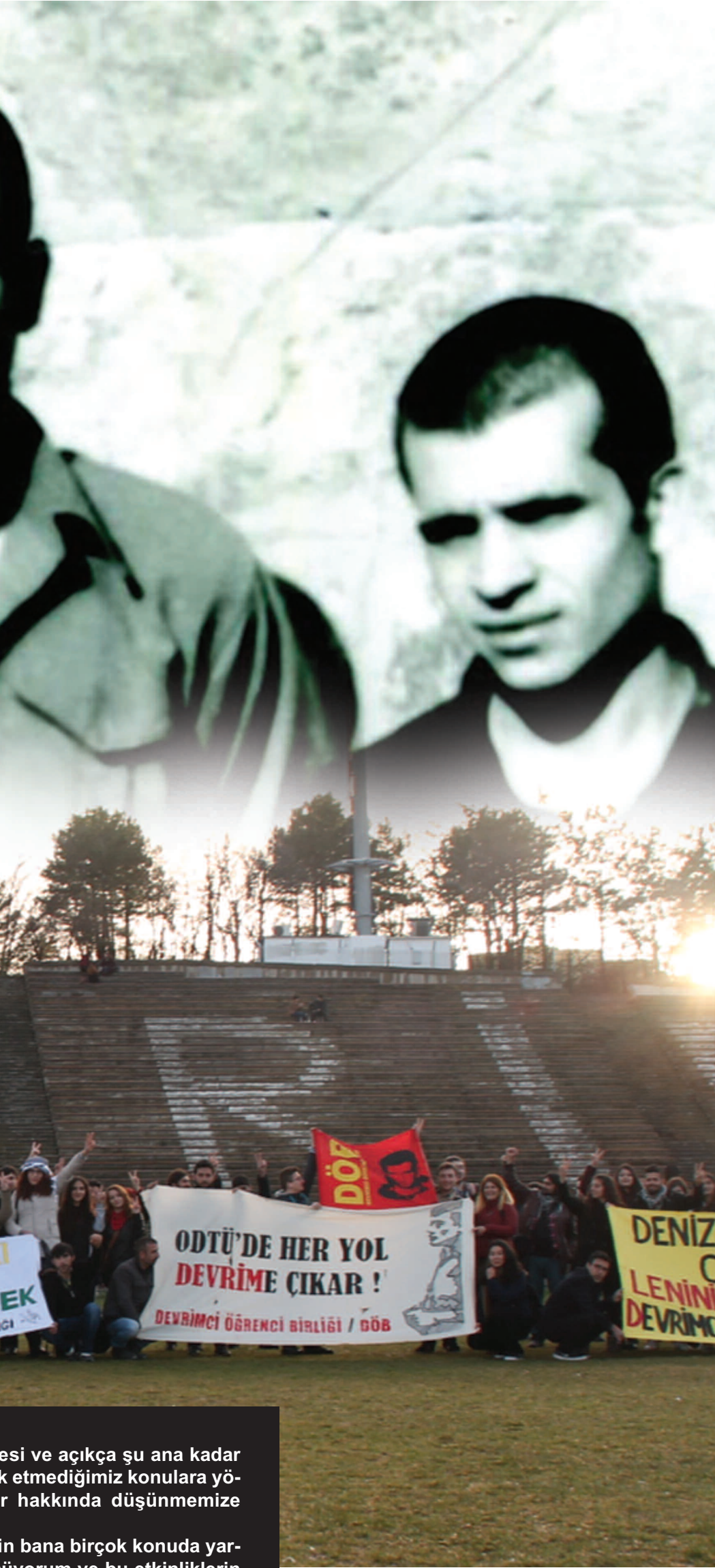
Şu ana kadar birçok panele katıldım. Oraya giderken diğer paneller gibi olacağını düşünerek o kadar özel olacağını düşünmemiştim. Ama oraya gidince yanıldığımı anladım. Özellikle oradaki insanların samimiyeti, bu panele konuşup gideceğim düşüncesiyle bakmamaları, gerçekten içten ve severek konuşmaları bu panele daha ilgi çekici bir hale getirdi.

Bu istek ve kararlılık, her engele rağmen bu paneli yapacağız denmesi, buna ne kadar değer verildiğinin göstergesiydi. Panelin içeriğinden bahsedecek olursak açık, akıcı bir dille konuların bize aktarılması anlama ve sıkılmadan dinleme açısından bayağı yararlı oldu. Günümüz yani güncel konulara yer vererek, yakın zamanda olan olayları, örnek göstererek ve dinleyicilere söz vererek bu tartışmanın sürdürülmesi sıkıcı bir hal almasına neden olmadı. Farklı fikirlerin ve

örneklerin düşündürme aklımıza gelmeyen, far nelmemizi, bu konula olanak verdi.

Kısacası, bu panel dımcı olduğunu düşün sıklıkla yapılmasını ön

Merhaba ben daha önce böyle bir etkinliğe ya da böyle bir panele katılmadım. Bu benim için bir ilkti. Nasıl geçeceğini merak ediyordum.

Uzun süredir Türkiye'de yaşadığım için böyle etkinliklere katılma fırsatım olmadı ve uzak kaldım bu tür etkinliklerden. Ama etkinlik beklediğimden güzel ve anlamlı çıktı. O gün orada ODTÜ'de olduğum için çok mutlu oldum.

Panelde konuşulanlar benim düşüncelerimle ve hissettiklerimle aynı şeylerdi. O yağmurlu ve soğuk havaya rağmen etkinlik çok güzeldi. Cezaevindeki devrimcilerden gelen mektuplar beni çok duygulandırdı. Onlarla gurur duydum. Yaşadıkları her zorluğa rağmen devrimci mücadeleye içeride de devam edip böyle onurlu mektuplar göndermeleri çok etkiledi beni.

Panelde en beğendiğim oturumlardan biri de son oturumdu. Bütün bu olaylar karşısında ne yapacağımızı konuşmaktı. Evet, konuşan herkes haklıydı. Faşizmin saldırıları gün geçtikçe artıyor ve hepimizin daha çok örgütlenmesi gerekiyor.

Son olarak karşımıza çıkan bütün engellemelere rağmen bu etkinliği gerçekleştirdiğimiz için mutluyum ve biz bu devrime hazırız.

Üniversiteli Bir Öğrenci

esi ve açıkça şu ana kadar etmediğimiz konulara yö- r hakkında düşünmemize

in bana birçok konuda yar- üyörüm ve bu etkinliklerin eriyorum.

Üniversiteli Bir Öğrenci

Tüm Yasaklara Rağmen ODTÜ'de

Devrimci Öğrenci Birliği'nin uzun zamandır çalışmasını yaptığı "Denizleşen Gençlik ODTÜ'de Buluşuyor" etkinliği tüm yasaklara rağmen gerçekleştirildi.

Rektörlüğün son gün engellemelerine rağmen, DÖB'lü öğrenciler başta İstanbul, İzmir, Antakya, Antep, Mersin, Adana olmak üzere pek çok ilden gelen öğrencilerin katılımıyla birlikte 28 Mart'ta etkinliklerini yaptılar. Yağmurlu, soğuk havaya ve Rektörlüğe rağmen devrimci öğrenciler çeşitli yollarla ODTÜ'ye ulaştılar.

Rektörlük, etkinliği organize eden Mimarlık Fakültesi öğrencilerine, cuma günü mesai bitimine yarım saat kala "DÖB'ün kendilerini paravan olarak kullandığı" gerekçesi ile etkinliği bu şekilde yaptırmayacaklarını söylemişti. ODTÜ'ye ulaşan öğrenciler, bu etkinliği gerçekleştirme kararlılığıyla, etkinlik salonu olacak olan MM-25 amfisinin önündeki alana taşındılar. Etkinlik, burada yağmura ve soğuk havaya rağmen dışarıda gerçekleştirildi.

Etkinlik bu topraklarda devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşmiş bütün devrim savaşçıları adına yapılan saygı duruşuyla başladı, sonra da açılış konuşması yapılarak panel başlatıldı.

Yağmurun altında yapılan ilk sunumlarda lise ve üniversite gençliğinin yaşadığı sorunlara, baskılara, geleceksizliğine değinildi.

Antakya'dan gelen liseli bir öğrenci yaptığı konuşmayla lise öğrencilerin geçmişe göre daha ön plana çıktığını, bütün toplumsal olaylarda en ön saflarda yer aldığı dile getirdi. Devletin de bu gidişata dur demek için aldığı önlemler anlatıldı; öğretmenlerin polis görevi görüp sokağa çıkmaya çalışan öğrencileri kimi zaman darp ettiği söylendi.

Liseli öğrencinin konuşmasından sonra meslek liseli bir öğrenci söz alarak kendi yaşadıklarını dile getirdi. Aslında kendi meslekleri dışında işleri yaptıklarını, "patronlar, utanmasalar tuvaletleri bile bize temizletecek" diye ifade etti ve meslek liselerin staj adı altında binlerce işçi çalıştırdığını söyleyerek konuşmasını bitirdi. Liselilerin konuşmaları, liseli gençliğin onca baskılara rağmen hiç geri adım atmadığını ve her zaman toplumsal olaylarda en önde olacağını söyleyerek bitirildi.

Söz alan başka bir öğrenci, Gezi Ayaklanması'nı hafta sonu eylemi olarak değerlendirenler en güzel cevabı 3 Haziran'da siyah giyinip okullarını boykot ederek Gezi'ye gelen binlerce liselinin verdiğini, liseliler olmadan Gezi'nin asla böyle olmayacağını ekledi.

Marmara Üniversitesi'nden DÖB'lü bir öğrenci devamında özellikle Bologna süreciyle değişecek olan üniversiteler üzerine vurgu yaptı. Bu süreçle birlikte üniversitelerin şirketlerden, öğrencilerin de işçilerden bir farkı kalmayacağına vurgu yaptı ve sözlerini bundan kaynaklı işi sınıfının yanında mücadele etmek gerekir, diyerek bitirdi.

Bu bölümün ardından geçilen soru-cevap bölümünde söz alan Genç Emekçiler Birliği'nden bir kişi etkinliğe gelmenin mutluluğunu yaşadığını aktararak işi sınıfının yanında DÖB'ün nasil bir mücadele verdiğini ve işçilerin mücadelesini nasıl desteklemesi gerektiğini anlatarak sunumu selamladı.

İkinci oturum ODTÜ'den katılan bir öğrencinin Ortadoğu ve Rojava sunumuyla başladı. Ortadoğu halkının anti-emperyalist mücadelesinden, Baas iktidarlarından ve ayaklanmalardan bahsedildi. Emperyalist müdahaleyi fırsat bilen Batı-Kürdistan Kürtlerinin 3 kantonda devlet kurumlarını ele geçirmesiyle başlayan sürecin dünya tarihinde bambaşka bir yeri olduğu söylendi ve Batı-Kürdistan Kürtlerinin kurduğu komitelerin ve yaptıkları anıyananın sosyalist olmasa da sosyalizmden kesinlikle etkilendiği ve sürecin demokratik temelde ilerletildiği eklendi.

Ardından Antep'ten gelen bir üniversite öğrencisinin dinleyicilere sorduğu "dünyada hangi ülkelerde eylemler, ayaklanmalar oluyor?" sorusuna karşılık onlarca ülke ismi sayıldı. Dünyanın her yerinde patlayan isyanların yeni bir evre yaşadığımızın kanıtı olduğunu söyleyerek devam eden öğrenci, yaşadığımız çağa uygun teorik ve pratik örnekler koymak gerektiğinden bahsetti.

Son olarak Çukurova Üniversitesi'nden katılan bir DÖB'lü öğrenci de Gezi ve 6-8 Ekim Kobane ayaklanmasını konu alan bir sunum gerçekleştirdi. Bu ayaklanmaların hem Türkiye hem de Kürdistan

Merhaba Yoldaşlar, Destlar!

Dünyada ve ülkelerimizde gençliğin devrimci mücadelesi sınırsız ve sıçramalı bir gelişim gösteriyor. Kitleleşen ve devrimleşen genel hareketin bir parçası olarak gençlik mücadelesi eskiyi aşiyor ve genel devrimci hareketin etkin yürütücü ve vurucu gücü konumunu sürdürüyor.

Bu konum sokaklarda, fabrikalarda, okullarda katledilen binlerce gencin, hapishanelerde yıllarca tutsak edilen gençlerin ödediği bedellerin sonucudur.

Haziran Halk Ayaklanması, 6-7 Ekim Serhıldanı, Özgecan Aslan'ın vahşice katledilmesinden 8 Mart'a kadar süren kadın ayaklanması gençliğin devrimci mücadelesinin parametreleridir. Bu ayaklanmalar, gençlikte, ezen ve sömüren sınıfa karşı biriken öfkenin patlaması sonucu oluşuyor. Gençlik her an yaşam biçimine müdahale eden, yaşamı tekdüzeleştirilen, dar görüşlü dinci-faşist iktidara boyun eğmiyor, aksine isyan ediyor. Bugün, somut olan bu tepitte esas öne çıkan sorun, bu öfkenin nereye kanalize edileceği sorunuudur.

Gençlik bu düzene olan öfkesini nereye akıtacaktır? Bu düzenin devamı için çırpınmaktan başka sonuç vermeyecek olan "reformlar mücadelesine" mi? Yoksa gençliğin yaratıcılığının, üretkenliğinin, enerjisinin ve sınırsız gelişiminin önündeki tüm engelleri kaldıracak olan devrim ve sosyalizm mücadelesine mi? Elbette ikincisi! Çünkü yalnızca ikinci yol bizi sonuca götürebilir!

Bugün gerici-dinci düşüncenin toplumun geniş kesimlerine nüfuz etmesi için iktidar bütün olanaklarını kullanıyor. Devrimci mücadelenin önünde gerici bir set kurmak istiyor. Gençlik başta olmak üzere toplumun ilerici kesimleri, dinin kitleleri ahmaklaştırıcı ve uyuşturuculuğu karşısında militan materyalist temelde bir mücadele yürütmelidir.

Bu yöndeki mücadele, bütünsel devrim ve toplumsal kuruluş mücadelesinin kopmaz bir parçasıdır.

Yoldaşlar, dostlar!

Burjuvazinin ve sözcüsü hükümetin kof güç gösterileri, Haziran günlerinden bu yana gençliğin ve halk kitlelerinin militan mücadelesi karşısındaki acizliğinin göstergesidir. Deniz Gezmiş yoldaş şöyle diyordu: "Onlar kendilerini güçlü sanıyorlar fakat aldanyorlar!". Güçlü olan biziz, aksine onlar tarihin en zayıf anını yaşıyorlar, biz ise gün geçtikçe güçleniyoruz.

Gençlik, devrimi belirsiz bir zamanın sorunu olarak değil, anın sorunu olarak ele alır. Devrim günceldir. Gençlik bayrağına zamanın ruhunu eksiksiz olarak yansıtan "şimdi devrim zamanı" sloganını yazmalıdır. Ancak "şimdi devrim zamanı" sloganıyla hareket eden gençlik zafere ulaşabilir!

Bu büyük mücadele Denizlerden bu yana devam ediyor. Onlar başlattılar, biz sonuçlandıracacağız!

Tüm bu duygu ve düşüncelerle konferansınızı selamlıyor, başarılar diliyoruz...

Yaşasın Kürt, Türk, Ermeni, Arap ve Tüm Ulusların, Devrimci Gençliğin, Faşizme ve Sermayeye Karşı Mücadele Birliği!

Yaşasın Devrimci Gençliğin Enternasyonalist Mücadelesi!

Şimdi Devrim Zamanı!

Niha Dema Şoreşe Ye!

Kandıra'dan Leninist Tutsaklar Adına Barış Kaya

"Okullardan Otellere Yaşasın Birlikte Mücadele!"

Tüm Emek Sen üyesi oldukları için işten atılan Dora Otel işçileri bu Pazar eyleminde de Talimhane caddesi'nden başladıkları yürüyüşleri sırasında çevredeki otellere ve esnafa turizm sektöründe çalışanları sendikal örgütlenmeye çağırıyor ve otel çalışanlarına bildiriler dağıttı. Bu Pazar çevre otellerdeki bir çok personel ve esnaf de işçileri alkışlayarak, bildiri-leri kendileri bildiri dağıtan işçilere yaklaşarak alarak haftalardır yapılan çağrılarını ve sürdürülen mücadelenin sonuç vermeye başladığını bir göstergesi oldu.

Bu haftaki eyleme Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) de "Okullardan Otellere Yaşasın Birlikte Mücadele" yazılı pankartla kitlesel olarak destek verdi. Dün engellemelere rağmen Ankara ODTÜ'de yapılan "Denizleşen Gençlik Buluşuyor" adlı konferansın gençlik coşkusuyla Dora Otel işçileriyle dayanışma içinde oldular.

Dora Otel önüne gelindiğinde işten atılan işçilerden Muhammed Uysal basın açıklamasını okudu.

"Taşeron çalışma iş güvencesiz çalışmak demektir. Taşeron çalışma ucuz iş gücü demektir; taşeron işçi sağlığı ve iş güvenliğinin olmaması demektir; taşeron ölüm demektir. Taşeron ücretli kölelik" diyen Uysal, son yıllarda taşeron sayısının 1 milyon 700 bini aştığını ve bu rakamın resmi verilerdeki rakam olduğuna dikkat çekti.

"Artık taşeron ucuz iş gücü

değil, sermaye sınıfının işçi sınıfını bölme yöntemlerinden biri haline almıştır. Biz bu oyuna gelmeyecek ve bu oyunu bozacağız" diyen Uysal taşeron çalışmanın, sendikal örgütlenmenin, dolayısıyla da hak mücadelesinin önünde engel olduğunu, bir işyerinde örgütlenmek için çalışma yürüten sendikaların önüne işletmenin büyüklüğüne göre onlarca çalışan emekçinin çıkmakta olduğunu belirtti. Yine taşeron işçilerin %70'inin ücretlerini düzenli alamadıklarını ve taşeron işçilerin %65'nin sendikasız olduklarını söyledi.

Türkiye işçi sınıfının insanca yaşam mücadelesinin bir aşısından fazladır bu kadim topraklarda sürmekte olduğunu belirten Uysal, "İşçi sınıfına dayatılan güvencesiz, geleceksiz, taşeron çalışmayı ancak ellerimizle değiştirebiliriz. Kadrolu-taşeron ayırımına işyerlerimizde örgütlenerek karşı duracağız. Artık yazımızı ellerimize alıyoruz" dedi.

Dora Otel işçileri bu haftaki eylemde sınıf kardeşlerinin de verdikleri mücadele dikkat çekerek onları selamladılar. Fırat Aksa Elektrik Dağıtım Şirketi FEDAŞ'ta çalışan Enerji-Sen üyesi işçilerle ve Bakırköy Belediyesi Atatürk Spor ve Yaşam Köyü'nde belediyeyle bağlı BYUAŞ'ın taşeron işçileriyle dayanışma içinde olduklarını belirttiler.

Bugün Türkiye ve dünyanın herhangi bir noktasında süren işçi direnişleri ve eylemleri ile desteklerini ve dayanışmalarını sürdüreceklerini ifade eden Uysal "işçi sınıfının emek, güll ve hürriyet günleri için mücadeleye devam zaferimizin teminatıdır" diyerek sözlerini tamamladı.

Basın açıklamasının ardından Devrimci Öğrenci Birliği adına konuşan Yusuf Can Yıldırm, dün ODTÜ'de üniversite yönetiminin engellemelerine ve yağmura rağmen "Denizleşen Gençlik Buluşuyor" adlı konferanslarında Ankara, İzmir, İstan-

bul, Adana, Mersin, Hatay ve pek çok farklı ilden üniversite ve lise öğrencisiyle gençlik olarak sınıf hareketleri üzerine konuştuklarını ve geleceğin işçileri, yarının taşeron işçileri ve olarak işçi sınıfıyla birlikte mücadele yürütme kararı aldıklarını ve bu kararlılıkla geldiklerini ifade ederek, "ODTÜ'de bir araya gelen öğrenci gençliğin coşkusu ve dayanışması ve selamıyla geldik ve öğrenci gençlik olarak Dora Otel işçileri kazanıncaya kadar onlarla mücadele birliğimiz sürecektir" diyerek sözlerini tamamladı.

Mücadele Birliği adına konuşan Kenan Aktaş ise Dora Otel işçilerinin mücadelesini selamlayarak, işçi sınıfının her geçen gün artan yoksulluğa ve sömürüye daha fazla katlanmayacağı ve mücadeleyi yükselteceğini belirtti. İşçi ve emekçilerin insanca çalışma ve yaşam koşullarının da ancak sosyalizmde mümkün olabileceğini söyleyen Aktaş, "bizler işçi sınıfı ve emekçiler olarak bu dünyayı

kürmak için mücadele ediyoruz. Dora Otel'in bulunduğu Taksim, işçi sınıfının mücadelesini verdiği yerlerden birisidir. Ve bizler 1 Mayıs işçi sınıfının kapitalizme karşı mücadele ve dayanışma günü yaklaşırken tüm işçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta Taksim'de

Kızıl Meydan'da olmaya çağırıyoruz" diyerek sözlerini tamamladı.

Eylem atılan sloganlarla ozaltilerin dükkanların kepenklerine yapıştırılmasıyla son buldu.

"İş Cinayetlerini Örgütlenerek Durdurabiliriz"

Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu 5 Nisan günü yaptıkları bu haftaki eyleminde Birleşik Metal İş Sendikası'nda örgütlenen 15 bin metal işçisinin grevinin 60 gün ertelenmesine ve sendikanın itiraz ettiğini, erteleme süresinin 31 Mart tarihinde bitmiş olmasına rağmen Danıştay'dan bir sonuç çıkmadığı hatırlatıldı. AKP hükümeti ve Danıştay'ın bu tutumlarıyla sermaye yanlısı olduklarını bir kez daha ilan etmiş oldukları belirtildi.

İş cinayetlerine de dikkat çekilen açıklamada 2015 Mart'ında 139 işçinin iş cinayetinde hayatını kaybettiği, 2015 yılının ilk üç ayında 351 işçinin hayatını kaybettiği hatırlatılan açıklamada AKP hükümetinin iktidara gelişiyle birlikte iş cinayetlerinin artmakta olduğu ve sermayenin karına kar kattığı belirtildi.

Bu haftaki basın açıklamasına bir geçtiğimiz yıllarda zorlu bir mücadele veren Darkmen işçilerinden Bilal Doğan da katıldı. Doğan, Darkmen işçilerinin az sayıda işçi olmalarına rağmen kararlı bir mücadeleyle haklarını elde ettiklerini belirterek Dora Otel işçilerinin mücadelesinin de kararlılıkla sürdürdüğünü ve haklı mücadeleyi kazanacaklarını belirtti.

Basın açıklaması işten atılan Dora Otel işçilerinin 9 Nisan'da mahkemelerinin olduğu duyurusu yapılarak sonlandırıldı.

Vince Çıkıp Eylem Yaparak Ücretlerini Aldılar

Akhisar Belediyesi stadyum inşaatında taşeron şirket ASAF işçisi olarak çalışan iki işçi ücretlerini alamadıkları için vince çıkararak eylem yaptı. 3 Saat vinç üzerinde kalan işçiler ücretlerinin ödeneceği söylenmesi üzerine eylemi sonlandırdı. İşçiler Mehmet Öztürk ve Hüseyin Gökçimen ASAF şirketinde çalışan iki inşaat işçisi işçiler uzun süredir ücretlerini tam ve düzenli olarak alamadıklarını, çalışma şartlarının da çok kötü olduğunu belirterek, 4 aydır paralarını almakta sorun yaşadıkları için eylem yaptıklarını belirttiler.

3 saati aşkın vinç üzerinde eylem yapan işçilere paralarının getirildiğini ve ödeneceğinin söylenmesi üzerine eylemi sonlandırdı. Vinçten imnelerinin ardından Hüseyin Gökçimen rahatsızlanarak hastaneye götürüldü. Mehmet Öztürk ise eylem nedeniyle ifadesi alınmak üzere karakola götürüldü.

ASAF şirketine bağlı olarak çalışan diğer işçiler de çalışma şartlarının kötü olması ve ücretlerinin ödenmesinde sıkıntı yaşadıklarını belirttiler.

Hayranoğulları Şirketi'nin şantiye şefi ise kendileriyle bağlantılı bir sıkıntı yaşanmadığını, taşeron şirkete düzenli olarak ödeme yaptıklarını, şirketin ise kalfaya, kalfaların da işçilere ödeme yaptıklarını, kendilerinin yaşanan sıkıntılarda bir sorumluluklarının olmadığını iddia etti.

İşçiler uzun süredir şantiyede çalışma şartları ve ücretlerin ödenmesine ilişkin sıkıntı yaşadıklarını konuyu gerek ASAF şirketine gerekse de Akhisar belediye Başkanlığı'na ve meclis üyelerine ilettiklerini fakat sonuç alamadıklarını belirttiler.

"Mahkeme Kararları Uygulansın Hak Kayıpları Giderilsin"

Büro Emekçileri Sendikası üyeleri SGK ve İŞKUR çalışanlarının mahkeme kararına rağmen ödenmeyen alacakları için tüm şehirlerde bir günlük iş bırakma eylemi ve işyerleri önünde basın açıklaması yaptı.

İstanbul'da Fatih'de bulunan İstanbul Vergi Daire Başkanlığı önünde toplanan BES İstanbul 1-2-3 Nolu Şube üyeleri 26 Mart günü kitlesel basın açıklaması gerçekleştirdi.

Maliye Emekçilerinin bugün ülke genelinde iş bırakarak her türlü ayrımcılığa, ücret adaletsizliğine, istihdam belirsizliğine, itibarsızlaştırmalara, rotasyon dayatmalarına, bir bütün tasfiye politikalarına

karşı alanlara çıktıkları belirtildi.

Ülkede derin bir ekonomik kriz yaşandığı ve milyonlarca kişinin kredi ve kredi kartı borçları nedeniyle mahkemelik olduğunu belirten emekçiler, "yeni Türkiye", "güçlü ekonomi" sözlerinin emekçiler açısından hiçbir şey ifade etmediğini söylediler.

Emekçiler büro emekçileri sendikası olarak çalışma şartlarına, özlük haklarına dair taleplerini ve ekonomik taleplerini belirttiler.

Büro Emekçileri Sendikası üyelerini kitlesel olarak yaptıkları basın açıklaması sırasında Büro-Sen üyelerinin BES üyelerinin hemen arkasındaki alanda basın açıklaması yapması ise

tepkilere neden oldu.

Basının sorusu üzerine Büro Emekçileri Sendikası yöneticileri, örgütlenmeleri bulunan tüm işyerlerinde Büro-Sen ile irtibata geçerek eylem programları hakkında bilgi verildiğini, eyleme katılım ya da birlikte örgütlenme konusunda görüşmelerde bulduklarını belirttiler. BES yöneticileri, "Büro-Sen üyesi arkadaşlarımızla sorunlarımız ve taleplerimiz hemen

hemen aynı. Birlikte eylem yaparak güçlerimizi birleştirebilir, metinlerde ortaklaşamasa bile ayrı basın açıklamaları okuyabiliriz, fakat bize bir eylem programları, ya da basın açıklaması yapacaklarına dair bir bilgi verilmedi" açıklamasında bulunarak bugün aynı anda basın açıklaması yapmalarının etik olmadığını ve durumunu başka eylemlerde de yaşadıklarını ifade ettiler.

Sendikalaşan Grand Hyatt Otel İşçileri İşsiz

rağmen yılda iki kez ayakkabı yardımı, seyyanen zam, (bu yıl 950tl) ve yılda 4 maaş ikramiye alırken taşeron işçiler bu hakların hiç birisinden de yararlanamıyor.

Grand Hyatt Otel yönetimine kadrolu olma ve özlük haklarının çözümü için sendikaları kanalıyla 24 Mart 2015 Salı günü bir çağrı gönderen işçiler, otel yönetiminin demokratik haklarına saygı göstermesini istedikleri. 1 Nisan 2015 itibarıyla henüz bir yanıt gelmediğini

belirten işçiler, Grand Hyatt İstanbul yönetiminin (Doğuş Holding) işten atılması, insanca çalışma koşulları, güvenceli bir iş için sendikalı olduklarını herkesin bilmesini istediklerini belirttiler ve örgütlenme aşamasında emek dostlarının da desteğini beklediklerini ifade ettiler.

İşçiler, 7 Nisan günü çalıştıkları taşeron firmadan, Otelle anlaşma yaptıkları projenin iptal edildiğini, kendilerinin de artık Grand Hyatt Otel'de çalışamayacakları bilgisini aldılar.

Sadece sendikada örgütlenmeleri için işten atılan işçiler, durumla ilgili bilgi almak için otele gittiklerinde de bir cevap alamadılar.

Grand Hyatt İşçileri haklarını aramaya devam edecekler

Koç Üniversitesi: "Tüm Üniversite Çalışanlarına İş Güvencesi"

Koç Üniversitesi öğrenci ve işçileri, artan güvencesiz çalışma koşullarına ve demokratik olmayan karar alma mekanizmasına karşı 2 Nisan günü eylemdeydi.

Bundan önce de 2 Nisan 2013'te işten atılan 161 taşeron işçinin işe iadesi için dayanışma oluşturmuş öğrenci, akademisyen ve işçilerden oluşan üniversite bileşenleri, bu yıl bir kez daha bir araya gelerek üniversitede işçilerin, akademik kadronun ve asistanlar üzerindeki artan baskılara, iş güvencesizliğine ve öğretim kalitesindeki düşüşe karşı bir eylem gerçekleştirdi.

Akşam 500'e yakın kişinin katılımıyla üniversite yerleşkesi içinde, "İşten Çıkarmalara Hayır" pankartı eşliğinde yürüyüşle başladı. Eylem boyunca "Müşteri Değil, Öğrenciyiz", "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Taşerona Hayır, Bu Kadro Bizim" sloganları atıldı.

Üniversitenin ana kapısına ulaşan grubu burada 18 farklı demokratik kitle örgütünün temsilcileri alkışlar ve sloganlarla karşıladı.

Açıklamada, yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin sigortasız ve güvencesiz çalışmaya mahkum edildiği söylendi.

Güvencesiz çalışma koşullarının eğitim kalitesini düşürdüğü de söylenen açıklamada "Sizin tepeden inme kararlarınız varsa bizim de gittikçe büyüyen ve güçlenen bir dayanışmamız var. Koç Üniversitesi şirket değil, kamu hizmeti veren bir eğitim kurumudur. Bütün kararlar buna uygun olarak alınmalıdır. Bu temelde, üniversite yönetimini taleplerimizi yerine getirmeye davet ediyoruz" denildi. Koç Üniversitelerinin talepleri de şöyle sıralandı. "Tüm üniversite çalışanlarına iş güvencesi sağlansın. Akademik personelin maaş dahil olmak üzere kazanılmış haklarının gasp edilmesine son verilsin. Yüksek lisans ve doktora öğrencilerine sigortalı ve güvenceli çalışma hakkı verilsin. Taşeron işçilerinin işten çıkarılmasına son verilsin. Daha fazla sayıda işçi istihdam edilsin. İşçilerin iş yükü ağırlaştırılmasın. Taşeron İzleme Kurulu üniversite yönetimi tarafından resmen tanınsın. Üniversitemizdeki karar alma süreçleri, tüm bileşenlerin katılımıyla şeffaf ve demokratik bir hale getirilsin."

Bakırköy Belediyesi İşçileri Greve Başladı

Belediye İş Sendikası üyesi Bakırköy Belediyesi BYUAŞ işçileri toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine 21 Mart sabahı saat 08.00'de Yaşam ve Spor Köyü Tesislerine GREV pankartını asarak greve başladı. Saat 13.00'de Dikilitaş'tan yürünerek Özgürlük Meydanı'nda grev çadırı kuruldu. BYUAŞ işçilerine greve çıkarken Türk-İş'e bağlı sendikalardan ve demokratik kitle örgütlerinden destek geldi.

BYUAŞ yönetimi greve çıkacak asil ve yedek işçilerin isimlerini sendikandan bildirimden farklı bir şekilde Çalışma Bakanlığı'na bildirerek grev başlarken grev kırıcı girişimlere başladı.

24 Mart: Akşamı #direnbakırköy Çamlık Forumu üyeleri destek ziyaretinde bulunarak ve forum toplantısını çadırdaki yaparak grevdeki BYUAŞ işçileriyle de her türlü desteği sunacaklarını belirttiler.

26 Mart: Bülent Kerimoğlu ile bir görüşme yapıldı. Görüşmede Kerimoğlu'nun toplu iş sözleşmesi yapmak için 6 ay süre istemesi ise işçiler kadar işçilerin haklı mücadelesine destek verenlerin de

laylara devam edildi.

27 Mart 7. Gün: Yolu trafiğe kapatarak yürüyüş yaptı ardından bir süre belediye binasını kısı

tepkilerine neden oldu. Grevin 5. gününde Mücadele Birliği, DİP, HTKP, Tüm Bel Sen İstanbul 1 Nolu Şube yöneticileri ve üyeleri ve Tek Gıda İş Sendikası üyelerinin gelecek desteklerini bildirdi. Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) üyeleri "BYUAŞ İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak" sloganlarıyla geldi.

Akşam saatlerinde EMEP Bakırköy Şubesi üyeleri, işten atılan Dora Otel İşçileri ve Tüm Emek Sen üyeleri destek ziyaretine geldiler. Geç saatlere kadar sohbet, slogan ve ha-

süre işgal ederek toplu sözleşme taleplerini hatırlattı. Grevdeki BYUAŞ işçilerinin işgal eyleminin ardından grev çadırına destek ziyaretleri daha da artarak devam etti.

29 Mart - 9 Gün: BDSP ve Emek Meclisinden emek dostları ziyarete geldi.

30 Mart 10. Gün: Belediye İş Sendikası Örgütlenme Genel Sekreteri Ali Çelenk'te İzmir'den belediye işçilerinin selamlarıyla geldi.

31 Mart 11. Gün: KESK İstanbul Şubeler Platformu ve DİSK Emekli Sen İstanbul 2 ve 3 Nolu Şubeleri dayanışma

ziyaretinde bulundu. Belediye İş Sendikası ve grev komitesinin çağrısıyla aralarında Mücadele Birliği Platformunun da olduğu devrimci örgütler, sendikalar, direnişlerdeki işçiler, siyasi partiler ve çeşitli demokratik kitle örgütlerinden bir çok grup ve bir araya gelerek, Elektrik Mühendisleri Odası'nda toplantı yaparak bir dayanışma platformu oluşturma kararı aldı.

1 Nisan 12. Gün Grevin 12. gününde greve çıkan işçiler bir kısmı grev gözcüsü arkadaşlarına yönelik saldırıları protesto etmek ve çalışan işçilere de grevdeki işçilerin mücadelesine destek vermeleri çağrısında bulunmak için Spor ve Yaşam Köyü İdari binası önüne gidildi. Eylemciler, Spor ve Yaşam Köyü İdare binası önüne sloganlarla giderek işçilere haklarına sahip çıkmaları, baskılara sessiz kalmamaları ve grevdeki arkadaşlarına destek vermeleri için konuşma yaptı.

Grevin 12. gününde sınıf dostları işçileri yalnız bırakmadı. Emek ve Özgürlük Cephesi, SES Bakırköy Şubesi, Mağaza Çalışanları Platformu dayanışma ziyaretinde bulundular. Akşam saatlerinde ise

Gezi Sanatı bileşenleri gelecek tiyatro gösterimi ve şiir dinletisinden oluşan bir etkinlik sundular. Tiyatro Simurg oyuncularını Mehmet Esatoğlu ve Hale Üstün'ün taşeron çalışma sistemini, işçi sınıfının mücadelesinden kesitleri içeren oyundaki usta şairlerin şiirleri ise işçilerin coşkulu alkışlarıyla karşılandı. Şair Selah Özakın ise kimisi işçinin yaşamındaki güçlüğü, yoksulluğu anlatan, kimisi işçinin mücadelesini anlatan şiirleriyle grevdeki BYUAŞ işçilerinin yanındaydı.

Drama Kumpanya ve Devinin Tiyatro Atölyesi ise işçileri de katarak "Karanlık" adlı oyunu sergiledi. Bu arada yavaş yavaş yağmur da yağmaya başlamıştı. Yağmura rağmen sergilenen oyunda grevdeki bir kadın ve bir erkek işçi ise oyuncular arasındaydı. İşçi sınıfının ancak örgütlenirse ölesiyeye çalıştırıldıkları sömürüden kurtulabileceklerini anlatan oyun ise alkışlarla ve sloganlarla karşılandı.

2 Nisan 13. Gün: KESK İstanbul Şubeler Platformu üyeleri gelecek hem grevdeki işçileriyle dayanışma içinde olduklarını belirttiler hem de tutuklanan KESK üyelerinin serbest bırakılması için

basın açıklamasını grevdeki işçilerle birlikte gerçekleştirdiler.

4 Nisan 15. Gün: Sabah mesai saati başlangıcı sırasında Yunus Emre Kültür Merkezi ve çevresinde bildiri dağıtım yapıldı. Her gün çadırın bulunduğu meydana gelenlere greve çıkış nedenleri ve talepleri anlatılarak bildiriler veriliyor. Belediye ve BYUAŞ yönetimi yeni bir atakta bulunarak bu kez de işçilerin evlerine "provokatorluk" yaptıklarını iddia eden ihtarnameler gönderdi. İhtarname de grevdeki işçinin işine gitmemesinin "suç" olduğunun belirtilmesi ise işçiler arasında esprislere neden oldu.

BYUAŞ işçilerinin grevinin 15. Gününde de destek ziyaretleri sürüyor. Siyasi partilerden, demokratik kitle örgütlerinden gruplar halinde dayanışma ziyaretinde bulunanların yanı sıra bireysel destek ziyaretleri de giderek artıyor. Mücadele Birliği Platformu üyeleri, HKP, geçtiğimiz yıllarda THY'de greve çıkmış olan Hava İş üyesi işçiler ve eski Hava İş Sendikası İstanbul Şubesi Başkanı Atılay Ayçin dayanışma ziyaretinde bulundu.

Dinci Gericilik: Komünizmle Mücadelenin Aracı

Taylan İşik

Mezhep savaşlarının Afganistan'dan Yemen'e oradan Afrika kıtasının ücre köşelerine kadar kısırtıldığı bir zaman diliminden geçiyoruz.

Mezhep savaşlarının bu kadar geniş bir coğrafyada kısırtılıp yayılmasının arkasında kuşkusuz emperyalist güçler ve işbirlikçi devletler bulunuyor. Yazarlarımızın dikkat çektiği gibi, bu savaşların emperyalist güçlerin komünizme karşı açtıkları savaşla doğrudan; birebir ilişkisi var.

Sorunun daha iyi anlaşılması için Türkiye tarihinde dinci gericiliğin yerine ve ona yüklenen misyona bakmakta yarar var.

Dinci gericilikle TC'nin ilişkileri TC'nin kuruluş yıllarına kadar dayanır. Devlet her zaman komünizme karşı savaşta dinci gericiliği ideolojik bir araç olarak kullanageldi. Bunun yanı sıra operasyonel güç olarak da kullandı.

45'li, 50'li ve 60'lı yıllarda Rum ve Ermeni gibi ulusal topluluklara karşı örgütlediği talan ve tehcir operasyonlarını dinci gerici kitleye uygulattı.

Yine de dinci gericiliğin komünizme karşı mücadeledede etkili militan güç olarak kullanıldığı tarih olarak "Kanlı Pazar" olayını anmak yerinde olur.

O gün yani 16 Şubat 1969'da Amerikan 6. Filosu'nun İstanbul'a demirlemesini protesto için "emperyalizme ve sömürüye" karşı bir mitinge sağcı militanlar "Müslüman Türkiye" sloganlarıyla saldırdı: Ali Turgut Aytaç ve Duran Erdoğan öldürüldü, yaklaşık 200 kişi yaralandı.

Henüz Türkes faşistinin "komandoları" yoktu. Devlet bu dinci gericilerin komünizme karşı mücadeledede yetersiz kalacağını anladıkdan sonra Türkes'in faşist tosunucularını örgütlemeye işine girişecekti. Ama o zamana kadar komünizme, komünistlere karşı mücadeledede esas olarak bu guruhlara dayanıyordu. Bugün AKP denen partinin belkemiğini oluşturan kadrolar da o dönemin yetiştirmesi elemanlardı.

Dinci gericiliğin komünizme karşı önleyici bir güç olarak kullanılması düşüncesini esas olarak emperyalistlere, ABD emperyalizmine ait. Türkiye, emperyalistlerin komünizme karşı mücadelelerinde önemli görev verdikleri bir ileri karakoldu.

Bu görev kapsamında, Türk devleti dinci gericiliği özel olarak örgütlemeye, bir güç haline getirmeye sistematik biçimde girişti. 60'lı yılların başında MİT müstehşarı Fuat Doğu'nun bu konuyla bizzat ilgilendiği bilinir. Devlet, ABD'nin kendisine verdiği komünizmle mücadeledede stratejik görev nedeniyle dinci gericiliği ideolojik, politik ve vurucu bir güç olarak örgütlemeyi yaşımsal bir konu olarak ele aldı.

Emperyalistlerin dinci gericiliği komünizme karşı etkili bir silah olarak kullanma düşünceleri Türkiye ile sınırlı değil elbet. Hamas'ın devrimci Filistin örgütlerine karşı ABD-İsrail yapımı olarak piyasaya sürülmesi bunun bir örneğini oluşturur.

İran'dan Suudi Arabistan'a Pakistan'dan Türkiye'ye kadar çok geniş bir gericilik kitlesinin örneğin Afganistan'da Sovyetler Birliği'ne karşı kardeşleşmeleri bir başka örneğini oluşturur.

Bu durumda 90'lı yıllarda Hamas'a "selam" duran; Türkiye'nin dinci gericilerinin atıklarında "inci" arayan ahmaklara ne demeli!

Dinci gericilik, hangi biçim altında olursa olsun karşı-devrimci, anti-komünist bir güçtür.

Eğitim Sen'den Yükseköğretim Çalıştayı

Eğitim-Sen 5-6 Nisan tarihlerinde Ankara'da yükseköğretim alanında bir ilk olan "Yükseköğretim Alanındaki İdari ve Teknik Personel Çalıştayı"nı yaptı.

32 farklı yükseköğretim kurumundan gelen üyelerin katılımıyla, Yalova da yaşamını yitiren Eğitim-Sen üyesi Öğretmen Halil Serkan Öz nezdinde, emek mücadelesinde ölümsüzleşenler için bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan çalıştayı 1. gününde şubelerden gelen raporlar doğrultusunda oluşturulan taslak metin iki atölyede derinlemesine tartışmaya açıldı. Yürütülen tartışmalardan sonra çalıştay katılımcıları üniversitelerinde yaşadıkları sorunları paylaşarak bütünsel bir rapor taslağı hazırlamaya çalıştı.

Çalıştayı 2. gününde daha çok sorunların çözümüne ve mücadele stratejisi üzerinden tartışmalar yürütüldü.

Yapılan tartışmalarda söz alan bir emekçi kadın sadece hukuki mücadelenin verilmesi hiçbir çözüm sağlayamayacağını bunu kendi yaşadığı örneklerle dile getirdi. Bu tartışmaların akabinde söz alan Devrimci Emekçi Komiteleri'nden bir emekçi: "Varolan kapitalist sisteminde hukukun hiçbir anlamının olmadığını, egemenlerin kendi çıkarları söz konusu olduğunda yine kendilerinin çıkarttıkları hukuku çiğnediğini defalarca kez şahit olmuşuzdur. ...Toplumun diğer kesimlerinde ol-

duğu gibi eğitim ve bilim emekçilerinin sorunlarının temeline bakıldığında doğayı emeği ve insanı yok sayan kapitalist sistemin çürümüşlüğüne ve artık hiçbir çözüm sunamayacağı yapısal bunalımlarda olduğunu görebiliriz.

Sistemin çürümüşlüğü ve bunalımlarına karşın Türkiye'de Kürdistan'da ve dünyada emekçi yığınlar isyanlara ve ayaklanmalara yüzünü dönmüş durumda. Tam da bu noktadan bizler yani Türkiye ve Kürdistan'ın aydın yüzleri olan eğitim ve bilim emekçileri zafere gidecek en ileri mücadele stratejisini belirleyerek fiili mücadeleyle sınıfsız, sömürsüz toplumu inşa edecek olan emeğin iktidarını kurana kadar inatla cesaretle militan bir ruhla sokaklarda alanlarda ve meydanlarda olmalıyız.

Biz emekçiler iktidara gelmediğimiz sürece bu sorunlar bu sömürü ve yok sayılmalar devam edecektir.

Emekçi yığınların bu özlemi Gezi ayaklanmasından sonra kurulan Taksim komününde görebilirsiniz.

İktidar Dışında Her Şey Hiç Bir Şeydir, Yaşasın İşçilerin Emekçilerin Ve Halkların Mücadele Birliği!" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Çalıştay sonrası emekçi katılımcılar kendi aralarında tartışmalar yaparak çalıştayı sonlandırdılar.

Devrimci Emekçi Komiteleri-DEK

İspanya'da Greve Giden Sendikacıya Hapis

İspanya'da sendikacılar, greve gittikleri için haklarında dava açılmasını protesto etmek amacıyla, dünya işçilerine çağrı yapıyor ve destek istiyorlar. İspanya'da hükümet, greve giden 300 sendikacı hakkında Ceza Yasası'nın 315.3 maddesine göre, "işçi haklarına karşı suç işlemek"le suçluyor ve cinayetten daha ağır ceza istemiyle yargılıyor.

Yargıçlara göre grev, çalışma "hakkına" engel. Örneğin Airbus şirketine karşı yapılan grevde savcılık sendikacılara her bir işçi için 8 yıl 3 ay olmak üzere toplam 66 yıl hapis cezası istiyor. Sendikacılar ise bu cezaların Franco diktatörlüğünden beri görülmediğini söylüyor. Uluslararası Çalışma Örgütü İLO'nun grev hakkını ve sendika özgürlüğünü koruyan sözleşmeleri, İspanya'nın yanı sıra Türkiye tarafından da imzalanmış durumda. Buna rağmen işçilerin örgütlenme ve grev hakkı gaspediliyor.

Baskıya Karşı Uluslararası Komite (CICR) "Grev haktır, yasaklanamaz, yargılanamaz!" diyerek bir çağrı yaptılar ve İspanya'dan yükselen çağrıya paylaşılar: "İşçi militanları, sendikacılar, arkadaşlar;

İspanya'da büyümekte olan sendika düşmanı baskının ciddiyetine ve boyutuna dikkatinizi çekmek istiyoruz. Şu anda 300'den fazla işçi temsilcisi ve mi-

litamı bu baskının mağduru durumunda. Onlarca mahkum edildi ve ağır cezalara çarptırıldı. Özellikle sunun altını çizmek istiyoruz ki sendikacılara karşı açılan davaların temel hukuki dayanağı, Ceza Kanunu'nun, Franco diktatörlüğünün meşhur yasalarından gelen 315.3 nolu maddesidir.

İspanya'da UGT (Genel İşçi Sendikası), CCOO (İşçi Komisyonları) sendikal konfederasyonları ve diğer sendikal örgütler tam anlamıyla sendika düşmanı bu savaş aygıtına karşı harekete geçtiler ve haklı olarak bu kanun maddesinin iptalini istiyorlar. Bu amaçla çeşitli ülkelerde çeşitli inisiyatifler alındı.

Bizler de Paris'teki İspanyol Büyükelçisi'yle bu meselerle ilgili temasa geçtik. Kendisi cevabında hükümetinin "İLO'daki en aktif üyelerden biri" olduğuyla övündükten sonra, bizim sendikacılara karşı her türlü hukuki soruşturmanın sonlandırılmasıyla ve özellikle Ceza Kanunu'nun 315.3 nolu maddesinin iptaliyle ilgili taleplerimizi cevaplandırmadı.

Bu koşullarda, siz sendika militanlarına ve temsilcilerine seslenmeyi ve sizin uygun göreceğiniz biçimlerde bu durumu onaylamadığımızı, kınadığınızı ve tüm soruşturmaların iptalini talep ettiğinizi İspanyol yetkililere duyurmaya davet eden bir çağrı yapmayı gerekli gördük.

İspanya'daki arkadaşlarımızın grev ve örgütlenme hakkını savunmak hepimizin sendikal haklarını ve özgürlüklerini savunmak demektir.

23 Mart 2015, Paris CICR, Baskıya Karşı Uluslararası Komite"

Rahat Et Vali, "Anarşist Oğlum Öldü!"

Eğitime, bilime, ileri olan, güzel olan ne varsa yok etmeyi, parçalamayı görev bilen gerici, bir öğretmenin canını aldı. Yalova'da valinin hakaret ettiği öğretmen, kalp krizi geçirek hayatını kaybetti.

Matematik öğretmeni Halil Serkan Öz, Eğitim Sen'in kamuda türban serbestisinin ardından kılık kıyafet yönetmeliğinin değişmesi için aldığı eylem kararı nedeniyle, derse serbest kıyafetle gitmişti. 27 Mart günü Yalova Fen Lisesi'ni ziyarete gelen Yalova Valisi Selim Cebiroğlu, öğretmen Halil Serkan Öz'e sakalı ve kıyafeti nedeniyle, "Bu saç sakal ne? Sen ne biçim öğretmensin? İnsanlar dışarıda görseler dilenci zannedip para verirler" diyerek hakaret etti, sınıftan kovdu. Okul yönetimine de "Siz eşekbaşı mısınız burada?" diye bağırarak, öğretmenler odasında öğretmenlere kılık kıyafet yönetmeliğini anlatmayı ihmal etmedi. Eğitim-Sen üyesi bir öğretmen "Yönetmeliği biliyoruz, bunun değişmesi için zaten eylemdeyiz" dediğinde de "Yönetmeliği bile-

öğretmenler, Uğur Mumcu Kültür Merkezi önünde basın açıklaması yaptılar. Bu sırada valinin hakaret ettiği öğretmen Halil Serkan Öz, kalp krizi geçirdi, hastaneye kaldırılırken yolda hayatını kaybetti.

Sadece Yalova'da değil ülke çapında yankı uyandıran olayda Yalova Valisi büyük tepki aldı ve istifası istendi. Eğitim Sen Merkez Yürütme Kurulu, öğretmenin katili olan valiye, "Bir öğretmenin öğrencileri önünde hakkını, emeğini ve onurunu çiğnemeye çalışan Vali, hukuk önünde bunun hesabını vermeli, derhal görevinden istifa etmelidir" derken, baba Öz'ün "Siz söyleyin Yalova Valisi'ne oğlum öldü. Rahat olsun artık. Anarşist oğlum öldü, rahat etsin" sözleri sosyal medyada en çok paylaşılan sözlerden biri oldu.

Öğretmen Halil Serkan Öz, 4 Nisan günü Yalova Şehir Mezarlığı'nda öğrencilerinin ve öğretmenlerinin katıldığı bir törenle toprağa verilirken, mezarının üzeri kalemle doldu.

rek eylem yapıyorsanız anarşistsiniz" dedi.

Valinin hakaretine cevaben Eğitim-Sen, Türk Eğitim Sen, Aktif Eğitim Sen ile Eğitim-İş Sendikalarının Yalova Şubesi üyesi eğitim emekçileri, 3 Nisan günü Yalova Gazipaşa Caddesi'nde "Öğretmene Saygı Yürüyüşü" düzenlediler.

"Sendikal Hakkımız Engellenmez", "Tek Tip Öğretmen Olmama Çağız" sloganları ile yürüyen

Halil Öğretmen için Yas Tutmuyoruz, Kimseyi Yasa Davet Etmiyoruz

İzmir'de Eğitim Sen'in çağrısıyla Yalova'da vali tarafından baskıya maruz kalan ve öğrencilerinin önünde küçük düşürülen bunun sonucunda kalp krizi geçirek ölen öğretmen Halil Serkan Öz için bir eylem gerçekleştirildi.

6 Nisan günü saat 16.00'da Konak Sümerbank'tan valiliğe doğru bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş esnasında sık sık "Vali İstifa", "Halil Serkan Öz Ölüm-süzdür", "Yaşamın Örgütlü Mücadelemiz", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganları

atıldı. Valiliğe ulaşmadan polis barikatıyla karşılaşan kitle barikat önünde bir açıklama yaptı.

Eğitim-sen adına açıklamayı Cevat Düzcü yaptı. Düzcü "Bugün acımızı sizlerle paylaşmak istiyor, ama Halil öğretmen için yas tutmadığımızı ilan etmek istiyoruz. Cumhurbaşkanından Milli Eğitim Bakanına, Sağlık Bakanlığı'ndan Vali'ye kadar el birliğiyle bir cinayet işlenmiştir. Öldürülen arkadaşımız Halil Serkan için daha önce de söylediğimiz gibi kimseyi yas tutmaya çağırıyoruz. Onurumuz, haklarımız ve emeğimiz için mücadele etmeye davet ediyoruz. Bu saldırıları bitirecek olan tek şey örgütlü gücümüz olacaktır!" dedi.

Eylem sloganlarla ve bu eylemlerin devam edeceğinin açıklaması yapılarak sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

Savunma Teslim Olmayacak!

İzmir'de Çağdaş Hukukçular Derneği ve Özgürlükçü Hukukçular Derneği son zamanlarda avukatlara yapılan saldırıları ve linç girişimlerini, avukatların hedef gösterilmesini protesto etmek amacıyla Bayraklı Adliyesi'nde 6 Nisan günü 12.30'da basın açıklaması düzenledi.

Avukatlar adına basın metnini Fırat Sandalcı okudu. Sandalcı "Bugün, 6 Nisan 2015. 5 Nisan'ın Avukatlar Günü olması sebebi ile kutlamaların yapıldığı, yapılacak haftanın ilk günü... Bu kutlamalar kapsamında baloların, yemeklerin, ziyafetlerin, plaketlerin verildiği, verileceği bir haftanın... Avukatlığın ne denli yüce bir meslek, yargının kurucu ve asli unsurlarından birisi olduğunun v.s v.s sözlerin bolca söylendiği, söyleneceği bir haftanın ilk günü.

Bizler avukatlar olarak yıllarca sokak ortasında öldürüldük, dayak yedik, adliyelerden dövülerek atıldık, mahkeme salonlarında ayakta bekletildik. Hiçbir gün bir öncekinden daha onurlu olmadık bizler için. Her geçen gün daha fazla aşağılanmaya, sindirilmeye maruz kaldık. İktidarın ve devleti temsil edenlerin tek bir işaretle saldırıya geçtiği, avukatların darp edildiği, yaralandığı, yerlerde sürüklendiği, gözaltına alındığı, üstlerinin ve çantalarının arama dayatılmasına maruz bırakıldığı bir haftayı geride bıraktık. Hiçbirini unutmaz ve unutturmayız.

Geçtiğimiz bu son haftada, 'yargının asli ve kurucu unsurunun' nasıl da bir 'üvey evlat' olarak görüldüğü ve karşı karşıya kalınan her olumsuzlukta hedef haline getirildiğine bir kez daha tanık olduk. Cumhurbaşkanını Recep Tayyip Erdoğan'ın 'cübbeliler bal gibi aranır' sözünün ardından, adliye girişlerinde avukatların üstleri ve eşyaları aranmak istendi ve bu gayrimeşru uygulamaya direnen meslektaşlarımız dövüldü, gözaltına alındı, adliyeden atıldı. Unutmayız. Tüm bu yaşananlar karşısında avukatlara, cumhuriyet savcılarına ve yargıçlara düşen, korku paranoyasına düşmeden, asıl sorunu tespit ederek örgütlü ve onurlu bir duruş sergilemektir. İzmir'deki avukat örgütleri olarak bizler, avukatlara ve avukatlık mesleğine karşı oluşturulan saldırılara karşı direnişimizi devam ettireceğiz. Boyun eğmedik eğmeyeceğiz. Kürtlerin, devrimcilerin, demokratların, işçilerin, emekçilerin, kadınların ve tüm ezilenlerin yanında olmaya devam edeceğiz." dedi.

Açıklama esnasında sık sık "Direne Direne Kazanacağız", "Savunma Teslim Olmayacak", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları atıldı. Açıklama alkışlarla sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

Acımız Da Büyük, Öfkemiz De!

Eğitim-Sen Adana şubesi, öğretmen Halil Serkan Öz için bir kez daha birçok ilde olduğu gibi, burada da sokaktaydı.

6 Nisan akşamı 18.30 İnönü Parkı'nda toplanan eğitimcilere devrimci demokrat örgütler ve sendikalar da destek verdiler. Atatürk Parkı'na doğru yürüyen eğitimciler sık sık valinin istifasını istedi. Sloganlarda en öne çıkan ise Özgecan cinayetinden sonra çok fazla atılan "Yasta Değil İsyandayız" sloganı burada da kendini gösterdi.

Yürüyüş boyunca çevrede çalışanlar, evlerinde oturanlar eyleme alkışlarla destek verdi. Yapılan ajitasyonlarda ilerici, aydın bir öğretmen olan Serkan öğretmenin izin-den gidileceğine vurgu yapıldı, validen hesap sorulacağını ve istifası istendi.

Atatürk Parkı'na varıldıktan sonra Adana Eğitim-Sen Şube Başkanı Ahmet Karagöz basın açıklamasını okudu. Açıklamada, "bugün acımızı sizlerle paylaşmak istiyor ama Halil öğretmen için yas tutmadığımızı da ilan etmek istiyoruz. Çünkü kendisinin de dediği gibi onu elimizden alanlar dayanışmadan, emekten, sevgiden ve paylaşımından korkanlardır...Halil Öğretmenimiz için ağıt yakmak değil onurumuza sahip çıkma zamanıdır." denildi.

Mücadele Birliği Adana

Ekrem Kaçeroğlu Lincinin Duruşması Sürüyor

liye önünde basın açıklaması vardı. Basın açıklaması saat 12.30'da başladı. İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri adına açıklamayı KESK dönem sözcüsü okudu.

Basın açıklaması sık sık sloganlarla kesilirken, ardından HDP il eş başkanı Cavit Uğur da kısa bir açıklama yaptı. Basın açıklamasına Kaçeroğlu'nun ailesi de katıldı. Basın açıklamasının ardından toplu halde duruşmayı izlemek üzere Adliye içerisine girildi.

Mücadele Birliği İzmir

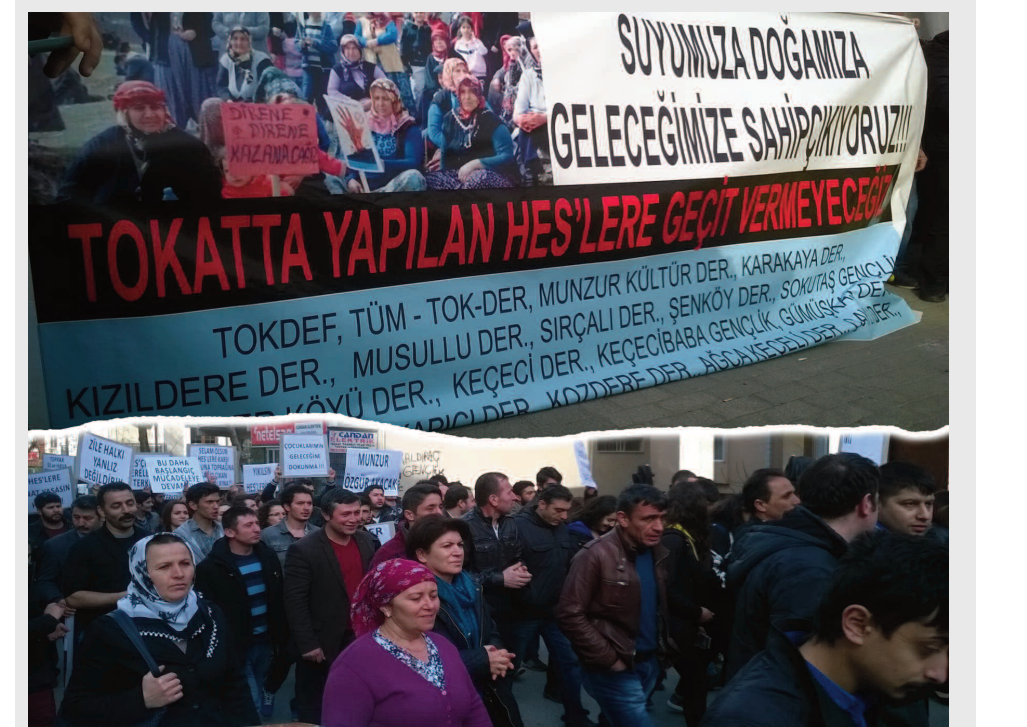
"Cemevlerimizden Ve Mahallemizden Elinizi Çekin"

İzmir'de 5 Nisan günü saat 19.00'da Güzeltepe-Şirintepe halkı, Güzeltepe'de bulunan Eski Karakolun yerine devlet eliyle yapılan Cem Evi'ni Eski Karakol önünde toplanarak Cemevini protesto etti.

Eylem sırasında sık sık "Devletin Alevisi Olmayacağız", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganları atıldı. Okunan basın açıklamasında Alevi Halkına yönelik asimilasyon politikalarının ve saldırıların son zamanlarda arttığı belirtilirken, "Biz tabelası Tomalar ve polis eşliğinde takılan bir cemevi istemiyoruz. Cemevi halkın ibadet, inanç ve kültür evleridir. Halk kendisi yapar. Bu yüzden cemevlerimizden ve mahallemizden elinizi çekin" dendi.

Eylem sloganlarla sona erdi.

Mücadele Birliği İzmir

"Bu Vadide Satılık Su Yok" diyen Tokat Zileliler, 5 Nisan günü Sarıcazi'de yürüyüş ve eylem yaptılar. Kadın, erkek, çocuk, yaşlı demeden Tokat köylüleri, doğalarını, yaşamlarını korumak için sokağa çıktı

Gezi Sanatı Grev Çadırında

anlatan şiirleriyle grevdeki BYUAŞ işçilerinin yanındaydı.

Drama Kumpanya ve Devinim Tiyatro Atölyesi ise işçileri de katarak "Karanlık" adlı oyunu sergiledi. Bu arada yavaş yavaş yağmur da yağmaya başlamıştı. Yağmura rağmen sergilenen oyunda, grevdeki bir kadın ve bir erkek işçi ise oyuncular arasındaydı. İşçi sınıfının ancak örgütlenirse ölesiye çalıştırdıkları sömürüden kurtulabileceklerini anlatan oyun ise alkışlarla ve sloganlarla karşılandı.

BYUAŞ işçileri Gezi Sanatı bileşenlerini yağmursuz bir gün daha uzun süre bir arada vakit geçirmek üzere tekrar beklediklerini ifade ederek uğurladılar.

Bakırköy Belediyesi BYUAŞ işçilerinin 12. gününde, grev kırıcı girişimler sürerken, işçi sınıfı dostlarının dayanışma desteği de büyüyor. Bugün Gezi Sanatı bileşenleri gelecek tiyatro ve şiir dinletisinden oluşan etkinlik gerçekleştirdiler.

Grevin 12. gününde sınıf dostları işçileri yalnız bırakmadı. 1 Nisan günü akşam saatlerinde Gezi Sanatı bileşenleri gelecek tiyatro gösterimi ve şiir dinletisinden oluşan bir etkinlik sundular.

Tiyatro Simurg oyuncularını Mehmet Esatoğlu ve Hale Üstün'ün taşeron çalışma sistemini, işçi sınıfının mücadelesinden kesitleri içeren oyundaki usta şairlerin şiirleri ise işçilerin coşkulu alkışlarıyla karşılandı.

Şair Selah Özakın ise kimisi işçinin yaşamındaki güçlüğü, yoksulluğu anlatan, kimisi işçinin mücadelesini

Savaşın Çocukları

Hüda, Suriye'nin Hama şehrinde bir kampta yaşamak zorunda bırakılmış çocuklardan yalnızca biri. Onu bize ulaştıran ise bir fotoğrafçının tanıklığı. Silahlardan, bombalardan başka bir şey görmeyen Hüda, fotoğraf makinasını gördüğünde silah sanıyor. Kocaman olmuş gözleri, ısırılmış dudakları ve havaya sıkılı kaldırılmış küçük elleriyle bizi insanlığımıza çağırıyor. Çocuk bakışlarının masumluğu için, gülen çocuk dudakları için zafer işareti ve alkış tutan eller için savaşları yaratan kapitalizme karşı eskisinden daha fazla "artık yeter" vakti değil mi?

Sanatçılar AKM için Suç Duyurusunda Bulundu

"AKM'yi kapattınız, işgal ettiniz, talan ettiniz! Bizler AKM'yi İstiyoruz! Bırakın Biz Onaralım!" diyen inisiyatif üyeleri suç duyurusunda bulundu.

Mimarlar Odası, Taksim Dayanışması, İstanbul Kent Savunması, Oyuncular Sendikası ve Kültür Sanat-Sen'in de içinde olduğu AKM'deyiz İniyatif, 27 Mart Dünya Tiyatro Günü'nde Çağlayan'daki İstanbul Adalet Sarayı önünde bir araya geldi, AKM'yi tadilat gerekçesiyle kapatılarak çürümeye terkeden AKP iktidarı hakkında suç duyurusunda bulundu. "Kapattınız, İşgal Ettiniz Ve Şimdi Talan Ettiniz, AKM'yi İstiyoruz" yazılı pankart açan inisiyatif üyeleri adına basın açıklamasını oyuncu Meltem Cumbul okudu.

Açıklamada İstanbul'un doğal güzellikleri ile tarihsel ve kültürel değerlerinin büyük bir yıkım ve talan süreci ile karşı karşıya olduğu, sanatı ve kültürel değerleri hedef alan saldırıların, bu alanda da yozlaşmayı ve ticarileşmeyi giderek artırdığı belirtilen Cumbul, AKM'ye yönelik uygulamaların ve dile getirilen niyetlerin de bu zihniyetin en somut örneklerinden olduğunu söyledi.

Türkiye'de "toplumun sanat hafızası"nın en önemli figürlerinden olan ve kültürel miras değeri taşıyan AKM'deki sanat etkinliklerine Mayıs 2008'den itibaren Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından son verildiğini hatırlatan Cumbul, "Kapatıldığı tarihe kadar İstanbul kültür hayatının can damarı niteliğinde olan AKM, 7 yıldır kültür-sanat düşmanlığının kurbanı olarak atıl ve battal halde tutulmaktadır" dedi.

Tahrip olmuş ve kullanılamaz hale gelmiş olan AKM'nin koruma ilkelerine uygun olarak onarımının bir an önce yapılması ve sanat etkinlikleriyle derhal İstanbul halkının hizmetine açılması gerektiğini, AKM'de işlenen sanat ve kültür cinayetini son vermek ve AKM'nin yeniden kültür-sanatla ve toplumla buluşmasını sağlamak için bir araya geldiklerini söyleyen Cumbul sözlerini "AKM'yi kapattınız, işgal ettiniz, talan ettiniz! Bizler AKM'yi istiyoruz! Bırakın biz onaralım!" diyerek bitirdi.

Açıklamanın ardından 7 yıldır binanın onarımını engelleyen başta Kültür ve Turizm Bakanlığı olmak üzere tüm sorumlular hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunuldu.

10. Yıla Doğru Önsöz

İnsanlığın kurtuluşunu hedefleyen sosyalizm büyük bir eserdir; bu da onun Önsöz'üdür diyen kültür-sanat-edebiyat kitap dizisi Önsöz 29. sayısı ile siz okurlarına sesleniyor. Ve diyor ki; "2005 yılının 6 Mayıs'ında yayın hayatına başlayan Önsöz olarak 10. yıla merhaba diyecek olmanın coşkusu ve zevci içindeyiz. 10. Yıl Etkinlikleri için şimdiden kolları sıvadık. Siz okurlarımızla buluşmak için sabırsızlanıyoruz." Sabırsızlıklarının nedeni ise, "10 yıllık birikimimizi, çeşitliliğimizi ve zenginliğimizi yansıtmak için seçti hazırlığı içinde olacağız" diye ifade ediyorlar. Ve siz okurlarından görüş ve önerilerinizi bekliyorlar. "Daha önce Önsöz de okuduğunuz, beğendiğiniz yazıları, şiirleri ve öyküleri bize iletirseniz seviniriz. 15 Nisan'a kadar bize ulaştırmamız dileğiyle..."

Mart-Nisan sayısını kadın konusu ağırlıklı yazılara ayıran Önsöz, öfkeliyiz diyor; "Kadınların yaşadığı baskıya, zulme, tecavüze, işkenceye, şiddete..." Önsöz kadınlara soruyor: Şair kadın olmak ne demek? Akademisyen kadın olmak ne demek? Zindanda kadın olmak ne demek? Ressam kadın olmak ne demek? Bu sorulara cevabı ise Ruhan Mavruk, Berrin Taş, Gülbahar Bozkurt, Sibel Özbudun, Elif Vural Yaş veriyor. Ayrıca kadın konulu değerlendirme yazıları yer alıyor. Özgür Güven imzalı, Kadın Sorunu ve Emegin Kapitalist Örgütlenmesi; Kemal Oruç imzalı, Oyunculuk Tarihinde Kadının Yeri; Setanay Berdan imzalı, Sinemada Değişen Kadın İmgesi.

Kadın konusu ile sınırlı bir sayı olmaması Önsöz. Aynı zamanda; Ruhan Mavruk'un şair Ahmet Tellî ile yaptığı röportajı bulacaksınız ilerleyen sayfa sayfa. Hamit Demir ve Semih Çelenk ile Cimri oyunu üzerine yapılan başka bir röportaja ve Kobane'de gazeteci olarak bulunan Ersin Çaksu'nun izlenimlerine yer veriliş Önsöz'de.

Anlatılan Senin Hikayem adlı çizgi roman ile ilgili haberleri var Önsöz'ün, "Çizgi romanınızın son bölümünü merakla bekleyen okurlarımızla bir iyi bir de üzücü haberimiz var." diyen Önsöz, "İyi haber şu: Çizgi roman yanında, ayrı bir kitap halinde yayımlanıyor. Üzücü habere gelince... Son bölümü dergimizde yayımlanıyor, kitabı saklıyoruz."

Biz de 10. yıla doğru ilerleyen Önsöz'e başarılar diliyoruz. Nice 10 yıllara...

MÜCADELE BİRLİĞİ

Yeni Evrede Mücadele Birliği Dergisi Sayı: 281 / 8 - 22 Nisan 2015 Yayın Süreli Dağıtım Sahibi: Yeni Dönem Yayıncılık Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti. Adına: Sami TUNCA / Adres: Sofular Mah. / Sofular Cad. No: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57 / Sor. Yazı İşl.Müdürü: Sami TUNCA / Baskı Yeri: Yön Basım Yayın, Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi B Blok 1.kat N:366 Topkapı - Zeytinburnu - İSTANBUL

www.mucadelebirligi.com
www.facebook.com/mbirligi
www.twitter.com/mbirligi

info@mucadelebirligi.com
mucadelebirligi@gmail.com
mucadelebirligi@hotmail.com

2013

2012

2011

2010

1995

1997

2000

2001

2002

Şimdi Devrim Zamanı

Kardeşleri!

1 Mayıs geldi çattı. 1 Mayıs'ı Taksim'de, 1 Mayıs Alanı'nda kutlamak yasak! Karşı çıkana polis copu, gaz, su!

Yasaklarla çeviriyorlar dört bir yanımızı. Meydanlarımız, eylem adımlarıyla yürüdüğümüz sokaklarımız, parklarımız bize yasak! Konuşmak, eleştirmek, hırsızlara dur demek, doğruları haykarmak yasak!

Egemenliklerini, saltanatlarını kaybetmekten korkuyorlar. Korktukça daha çok saldırıyor, saldırdıkça daha fazla korkuyorlar. Tüm bu yasaklar güçlerinden değil, korkularındandır! Gezi'de milyonların tüm ülkede nasıl ayağa kalktıklarını gördüler. 6-8 Ekim'de sokakların alev topuna döndüğünü gördüler. Korkuları büyük!

Bir gün olsun huzur ve refah yüzü görmediğimiz, doyusuya özgürlüğü soluyamadığımız, kendimizi mutlu hissedemediğimiz bu kapitalist dünya ezeli ve ebedi değildir. Sömürücü tüm sistemler gibi o da bir gün son bulacaktır. Ayaklanmalar gösteriyor ki, bu son yaklaşmıştır. Yeni bir yaşam, yeni bir dünya bizim ellerimizde yükselecek.

Özgür bir dünya yaratmak için 1 Mayıs'ta Denizlerin Bayrağıyla Taksim'e!

Bugüne kadar elde ettiklerimizi savaarak, mücadele ederek kazandık. Kobane günümüzün Stalingrad'ı olarak tüm dünyaya kahramanlık örneği oldu. Onca acının, ölümün, bedelin içinden geçerek bugünlere geldik. Buradan halklarımızın mücadele birliğinin sağlanmasıyla daha ileri gitmek ve birleşik devrimle gerçek özgürlüğe kavuşmak mümkün olacaktır. Bugün bunun koşulları her zamankinden daha çok olgunlaşmıştır.

Ortak düşlerimizi gerçek kılmak için 1 Mayıs'ta Denizlerin Bayrağıyla Taksim'e!

"Ezilenin ezileni" olan kadınlar ayağa kalktığında tüm insanlık ayağa kalkar. Kadınlar özgürleştikçe toplumlar özgürleşir. Özgürlüğün yolu bu kapitalist sisteme karşı mücadeleden geçiyor. Kadını "ikinci cins" konumuna indirgeyen, onu köleleştiren, töre cinayetlerine mahkum eden, taciz ve tecavüzü sıradanlaştıran bu aşağılık sistem yıkılmadan cinsel, ulusal ve sınıfsal sömürüden kurtulmak mümkün değil! Özgecanlar için öfkelerini kuşanıp sokaklara akan kadınlar, kuruluşumuz kendi ellerimizde!

Özgürlüğümüz için Denizlerin bayrağıyla Taksim'e!

Yarını kuracak olan gençliktir! Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimi, gençlerin ellerinde, gençlerin eylemleriyle büyüyor. Kobane'de en ön saflarda savaşan genç kadın ve erkeklerdir! Üniversitelerde, amfilerde, meydanlarda, fabrikalarda kavga bayrağını inatla yükselten gençlerdir. Şimdi de 1 Mayıs'ta, 1 Mayıs Alanı'nda devrim bayrağını yükseltecektir.

İşçi, öğrenci, emekçi gençlik, mutlu ve özgür yarınlar için Denizlerin bayrağıyla Taksim'e!

Kardeşleri!

Taksim'in yolunu açan Leninist Parti sizleri Denizlerin bayrağıyla 1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı'na, Taksim'e çağırıyor! Taksim zaferdir! Gezi'de milyonlar olarak Taksim Komünü'nü yarattık. Yeni zaferler kazanmak için, devrimci bir iktidar yaratmak için ayaklanma, devrim, isyan şiarıyla Taksim'e yürüelim.

YAŞASIN DEVRİM YAŞASIN SOSYALİZM!

2003

2004

2005

